

Fá-magyarázat a képzőművészeti alkotás témájú találkozón

(Utolsó változtatás 2006.06.07)

Li Hongzhi, 2003.07.21, Washington, D.C.

A jelenlevő tanítványok mind képzőművészeti alkotással foglalkoznak. Mindannyian rendelkeztek szakképzettséggel, szakmai jártassággal, készségekkel. Én mondom egyszerűen, ami eszembe jut, és csak a Fá-elvek szempontjából magyarázom el. A képzőművészet nagyon fontos az emberiség számára. Mint az emberiség más kultúráinak, az emberi társadalomban a képzőművészetnek is lehet egy vezető, irányító hatása az emberi nézeteke, az emberiség esztétikai nézeteit befolyásolja. Mi a szép, mi a helyes esztétikai érzékelés, amivel az emberiségnek rendelkeznie kell, ez a szempont, ez az aspektus, szoros összefüggésben áll az emberiség erkölcsi mércéivel. Ha az emberek a csúnyát szépségnek tartják – akkor az emberiség erkölcsének teljesen vége.

Különböző időszakokban adódhatnak egyes változások az emberiség erkölcsé számára. Az emberiség erkölcsé önmagában befolyásolja az emberiség művészetét, és a művészet megint csak befolyásolja az emberiséget. Ti mindannyian láttátok a mai művészetet, sok dolog ezek közül ahhoz a dolgokhoz tartozik, amelyek a modern ideológia befolyása alatt lettek megalkotva. A mai emberiség már nagyon messze eltávolodott az erkölcsi keretektől és ismérvektől, amelyekkel az emberiség kell rendelkezzen. Ezért az úgynevezett művészet, amelyik létrejött, már nem tartozik többé az emberi kultúrához, mivel ez nem egy értelmes és tiszta állapotban keletkezett. Ezek nem igazán szép művei az emberiségnek, amiket egy ember őszinte és jószívű gondolatokkal hozott létre a művészet szépségének a helyes megértése által. Így a művészet azon van, hogy elzúlljon. A jelen művészetét illetően, szigorúan véve, ez többé nem az emberek egy dolga. Én gyakran láttam némely úgynevezett modern műalkotásokat, sőt ezek nagyon híres műalkotások, valójában ezek mind a démontermészet termékei. Ezek nem csak démoni természetűek, sok ember keresi az inspirációt, ihletet a festésnél, ez tulajdonképpen már egy kísérteties magatartásra, viselkedésre való törekvés. Ha ez így megy egyre tovább, a pszichéje biztosan sötét, komor és groteszk lesz. Azok, akik művészettel foglalkoznak, mindannyian tudják, hogy az ilyen művek létrehozásánál az ember egy olyan pszichikai, lelki állapotban található, amelynél az emberi természet gonosz oldala zabolátlanul szabadjára van engedve, sőt még szándékosan törekszik gonosz pszichikai reakciókra. Ezért az úgynevezett modern művészet művei természetszerűleg mind nem olyan jók. Ez nemcsak a festőnek saját magának okoz károkat, hanem ez a szemlélő pszichéjét is károsítja. Ennek egy komoly sabotáló, rongáló hatása is van az emberek erkölcsi nézeteire.

Mindenesetre a Dáfá-tanítványok a művelésnél és az életben szintén nem szakadhatnak el a hétköznapi emberek ezen társadalmi környezetétől, ők is a modern emberek nézeteinek az áramlatában tartózkodnak és befolyásolva lesznek ettől a környezettől. Sok Dáfá-tanítvány tanulta sőt foglalkozott a modern művészettel, mielőtt a Dáfá-t tanulták. Természetesen, én úgy gondolom, mindegy hogy te modern művészettel vagy valódi ortodox (igaz, hagyományos) művészettel, amellyel az emberiségnek rendelkeznie kell, foglalkozol, az elemi készségek, technikák, amelyeket ti korábban megtanultatok, ugyanazok kell legyenek. Ezért a Dáfá-tanítványok egy világos felismeréssel kell bírjanak, mi az a művészet, amellyel az embereknek rendelkezniük kell. Úgy ők az emberek tiszta művészeti mércéi szerint cselekedhetnek és így valami jót hozhatnak létre.

Miért van ma nekünk ez a találkozó? Én mondom nektek, minden amit a Dáfá-tanítványok a történelem mai időszakában tesznek, rendkívül fontos. Tegnap még azt is mondtam, mindegy mit tesznek a Dáfá-tanítványok ma, a közeli jövőben ez tanítva lesz az emberi társadalomban. Most, a Fá-helyreigazítás idején, minden a világban a Dáfá körül forog, ez teljes bizonyossággal így van, mivel a három világkör a Fá-helyreigazítás számára lett teremtve. Miért szeretnék én ma ezekről a témákról beszélni veletek? A Dáfá-tanítványok, akik ilyen művészi készségeket, jártasságot birtokolnak, képességekkel rendelkeznek, nekik van energiájuk. Ha az, amit csináltok, nem őszinte vagy nem elég őszinte, felerősíthetitek azt a nem őszinte, becstelen tényezőt, ez befolyásolhatja az emberi társadalmat. Művelés – így ti tulajdonképpen azon vagytok, hogy kijavítsátok saját magatokat és mindent, ami nem jó, művelés által eltávolítsátok. Bárhol is tartózkodtok, ti jó emberek kell legyetek.

Így ti a művészeti területen is jó emberek kell legyetek. A műalkotásaidban szintén a szép, az őszinte, a könyörületes és a ragyogó kell legyen ábrázolva.

Ha az emberi társadalom erkölce eddig a lépésig lecsúszott (eddig a fokig süllyedt), az emberiség nézeteinél is léteznek ilyen változások. Ha már eddig a lépésig megváltozott és fejlődött, többé nem lehetséges, hogy magukat az embereket hagyja újra visszatérni. Nem létezik egy ember, egy elmélet és egy módszer sem többé, amelyik megengedhetné az embereknek (képessé tenné az embereket arra), hogy újra visszatérjenek. Csak a Dáfá teheti ezt meg, érheti el ezt. Ti azért jöttetek velem, hogy megmentésért az összes élőlényt. Az összes lény általunk való megmentése értelmébe egyidejűleg bele vannak foglalva az emberiség erkölcsének a megmentése és azok a szempontok, aspektusok is, milyen módon fognak létezni a megmentett emberek a jövőben és milyen állapotban fognak élni. Ez azt is jelenti, hogy a Dáfá-tanítványok nem csak azon vannak, hogy minden élőlényt megmentsenek, hanem azon is, hogy az emberek, az összes élőlény egy valódi életútját kitapossák, elegyengessék a jövő számára. Mindezt teszik éppen a Dáfá-tanítványok a FÁ-helyreigazításnál.

Én mondtam, hogy a három világkör örökre létezni fog. Hogyan fog létezni? Ez tudniillik az, amit én a FÁ-helyreigazításnál az embervilágban tenni fogok. És minden, amit a Dáfá-tanítványok ma tesznek, szintén rendkívül fontos, mindez arra szolgál, hogy egy alapkövet fektessünk le a jövő emberiség és a jövő kultúra számára. Az újkorban az emberiségnél minden összevisszaságba jutott (zűrzavarossá vált). Szinte alig létezik még valami ortodox (igaz, hagyományos) dolog, amivel az embereknek viszont rendelkezniük kellene. Semmilyen dolog nem létezik, amelyik tiszta és őszinte. Szerencsére az emberek az ősi időkben hátrahagytak egy kevés kulturális örökséget, még nem lett egészen szétrombolva, elpusztítva. Különösképpen a képzőművészet területén lett hátrahagyva néhány tanítási módszer az elemi készségek számára. Az emberi útra való visszatérésnél az emberiség még lehetővé teheti azok számára, akik képzőművészetet tanulnak, hogy uraljanak néhány alapvető dolgot. Hogyan is lehet hát ilyen alapvető dolgokat arra használni, hogy az emberek egy valódi útját járják? Hogyan lehet valami jót megalkotni? Én úgy gondolom, ha az ember birtokolja az elemi készségek számára az alapot és járulékosan még az igazán könyörületes, őszinte és tiszta szépséget, amit a Dáfá-tanítványok a művelés közben ismertek meg, jó alkotásokat, műveket hozhat létre.

Ha én idáig beszéltem (jutottam el a beszédem), szeretnék még az emberiség fejlődéséről és az emberi művészet fejlődési folyamatáról is beszélni az én szempontomból (meglátásom szerint).

Valójában úgy az emberiség keleti, mint a nyugati kultúrája számára is létezik a „keletkezés, fennmaradás és romlás” egy folyamata. A keleti és a nyugati művészet egy különböző, eltérő utat járt mindenkor. Ez csak egy magyarázat emberi nyelven (nyelven). Valójában ezek az emberek művészeti életének a konkrét megtestesülései – két különböző, nagy, kozmikus rendszer életének [a megtestesülései] a legalacsonyabb szinten, nevezetesen azon kozmikus rendszerek dolgainak a megtestesülése a legalacsonyabb szinten – itt az embereknél. Valójában a világegyetemben nagyon sok különböző nagy mennyboltozat létezik, elég sok, ezek mind önálló és óriás nagy mennyei rendszerek. Mindegyik nagy mennyboltozatnak megvan a saját stílusa a különböző területeken, ami az egyedülálló szerkezete által mutatkozik meg, amelyik különbözik a többitől. Emberi nyelven ez azt jelenti, hogy léteznek különböző művészi sajátosságok. Mindegyik gigantikus mennyei rendszerben léteznek felismerések alapelvekről, amelyeket a Zhen, Shan, Ren alapvető FÁ-jából ismertek fel. Így rendelkeznek különböző mennyei rendszerek a saját rendszerük sajátosságos, egyedi különlegességével. Konkrétan ez az ég és a föld szerkezetében mutatkozik meg, a környezetformálásban, az élőlények ékszereiben, az építészeti stílusban, az állatok és növények ábrázolásában stb.. Nekik mindannyiójuknak megvan az ő egyedülálló, őszinte rendjük és módjuk, hogy ábrázolják a szépséget és hogy barátságot és hálát fejezzenek ki. Ha ilyen sok kozmikus rendszer alkotásai vannak átadva, hátrahagyva itt az embereknél, alapjában véve két rendszer alacsony szinten levő élőlényeknek az ábrázolása létezik, bezárólag a keleti és nyugati művészettel. De ez nem minden a gigantikus mennyboltozathoz. Arra gondolok, hogy az, ami át lett adva az emberiségnek, csak ez a két fajta.

Ezt a két művészeti rendszert illetően úgy a keleti, mint a nyugati nemzeti kultúrának is megvan a saját néhány ezernyi éves hagyományátadó folyamata. De a művészet ezen két fajtájának a stílusa nagyon erősen különbözik egymástól. Különböznek egymástól a technikában, az ábrázolási módjukban, az

érzékelésekben és a vizuális hatásban. A kínai művészet átadási folyamatában már az elejétől fogva egy félisteni kultúra lett megalapozva. Ez azt jelenti, a súlypont (hangsúly) fele nem az emberek felszínes dolgán nyugszik, hanem az isteni (szín)tónusokra és (belső) értelemre van hangsúly fektetve, ezért a kultúrában minden rendelkezik az ábrázolásnak ezzel a különlegességével, különösképpen a képzőművészetben. Kevés hangsúly van fektetve a részletek ábrázolására, hanem inkább a belső érzékelésre, az értelem van kifejezve. A nyugati művészet is istenségektől lett hátrahagyva, átadva az embereknek, de ennek a súlypontja az emberi kultúránál a felszínen nyugszik. Ez a technika isteni munkáját hangsúlyozza ki: kiválóság, pontosság, részletgazdagság és valóságosság, hitelesség. A kifejezés súlypontja a technikai készségek ábrázolásán nyugszik az emberek felszínes dimenziójában. Ezért egy tárgy felszínének az ábrázolása a képzőművészeti alkotásokban nagyon aprólékos, kifinomult és nagyon pontos. Így a nyugati és a kínai művészeti stílus mindenkör különböző utakat jártak. A fejlődési folyamatban a nyugati művészet az utolsó civilizáció egy öröksége. Valójában a nyugati művészet az utolsó civilizációkban mindig is tanok, tanítások formájában lett hátrahagyva, ehhez léteztek iskolák, elméletek és szabályos kiképzések, tehát mindig egy ilyen utat járt. Az átadása közben a keleti művészet mindig megmaradt a népben (a lakosság körében), a tudósok, tanult emberek, kézművesek között és azok között, akik a Taó után kutatnak, nem rendelkezik rendszerezett elmélettel, iskolával és szabályos kiképzéssel. A műalkotások főként a személyes tapasztalatok alapján vannak ábrázolva, különösen a szobrászat művei. A kínaiak kulturális különlegességének, jellemvonásainak az alapján az ábrázolt képek és szobrok (a kép- és szoborábrázolások) alapján véve a kínaiak kulturális tulajdonságai által is befolyásolva vannak. Akaratlanul az értelem van ábrázolva. Ha így nézzük őket, a művészeti készségek az ábrázolásra, kifejezésre nagyon nagy különbségekkel rendelkeznek. Az emberek felszínének a szemszögéből nézve a nyugati művészeti készségek, technikák nagyon kifinomultak, aprólékosak, feltétlenül megkövetelik a fény és árnyék, a szerkezet és a perspektívák kapcsolatainak a pontos ábrázolását, különösen ha az emberi test szerkezetéről van szó, ez mindig nagyon pontosan van ábrázolva. Ami a kínai művészetet illeti, az nem kapott egy rendszerezett elméletet és szakképzett kutatást, tanulmányt, ez ahhoz vezetett, hogy egy tárgynak az ábrázolt legfelszínesebb szerkezeté hiányt szenved a pontosságban.

A művészet útja mindig ilyen, a kezdeti szakaszban mindig magasra emelkedik, aztán eléri a csúcst, azután újra visszaesik, hanyatlik. Az emberiség összes kultúrája ezt az irányzatot, tendenciát követte. Korábban létezett a kozmikus tulajdonságokban „a keletkezés, a fennmaradás, a romlás és a megsemmisülés”, minden az emberiségben ebben volt található. Mihelyt az emberi erkölcs nincs többé rendben, vagyis ha többé semmi sincs rendben, minden újból lesz csinálva. Ez az emberiség számára a nagy katasztrófát jelenti, minden be lesz fejezve, minden megint újra lesz kezdve, aztán megint eljut a csúcsig, azután megint lefelé megy, hanyatlik, így folyik ez ciklikusan.

Kína ősi idejében a képzőművészetnél nem létezett rendszeres kutatás és szakosodott tanulmány. Nem uralták, nem tartották kézben az emberi test és egy tárgy perspektíváinak a pontos viszonyát. A Qing-dinasztia vége óta Kínában sok ember, aki képzőművészettel foglalkozott, szintén rendelkezett az elemi készségek alapjával. Így a műalkotások felszínes kompozíciója pontosabb lett, létrejött néhány az ilyen műalkotásoknak. De az újkor után, különösképpen az utolsó húsz évben, Kína szintén befolyásolva lett a modern ideológia által. A műalkotások is egyre illetlenebbek lettek. Egy ember nézetei az öntudatának változása szerint alakulnak át. Ha az őszinte gondolatoknak többé nincs meg a vezető hatásuk; ha teljesen az öntudat felszínes érzékelésétől függ, az igazi, valódi gondolatok általi megértés nélkül és igazán világos saját átgondolások nélkül, akkor az olyan, mintha nem lenne lelke. Egy ember öntudata az emberi felszínen való születés után keletkezik. A felszínen ez csak a tudatalatti dolgainak a visszatükröződése. Az öntudat nem stabil, bármikor megváltozhat, a külső körülmények és a társadalom helyzetének a változása szerint alakul át. Ha teljesen ilyen dolgoktól függ, nincs egy vezérgondolata sem, ezenkívül nincs rendszere, nincs egy szabálya sem, nincsenek őszinte gondolatai és nincs igazi Énje. A dolgok, amelyek egy ilyen tudatállapotban vannak megteremtve, ezek tudniillik az úgynevezett modern művészet és a modern képzőművészeti alkotások. Az ilyen dolgok megjelenésének, feljövételének a kezdeti idejében keletkeztek pontosan a nyugati impresszionizmus és absztrakcionizmus első művei. Nézzétek csak meg egész nyugalomban ezeket a dolgokat, teljes bizonyossággal úgy néznek ki, mintha az ember igaz gondolatok nélkül és felszínes nézetekkel hozta volna létre őket, rendszertelenek, nem felelnek meg a normáknak, szabálytalanok, egyenetlenek és

nem folyamatosak. Nem lehet tudni, mit ábrázolnának. Semmi széperzetet, esztétikai élményt nem nyújtanak az embereknek. Egy ember felszínes tudata által jönnek létre. A műalkotásoknál, amelyeket akkoriban hoztak létre, olyasmik léteztek, mint ferde orrok, fél arcok, egy láb nő ki hátrafelé [a hátból], azáltal lettek létrehozva, hogy az ember már az elején feladta a vezérgondolatokat és az őszinte gondolatokat, ezek a terméke egy ember végtagjainak, amelyek a megszerzett nézetek által voltak irányítva. Csak ha egy ember feladja a főtudatát és tetszés szerint engedi hatni a felszínen levő emberi nézeteket, csupán akkor hozhat létre ilyen dolgokat. Az ilyen dolgok feltűnése rombolta szét a nyugati művészetet, amelyik szinte az egész emberiség élén van és a legtökéletesebb. Az újkorban befolyásolta Kínát.

Ez még a modern művészet kezdeti idejében van, mivel ha a társadalom erkölcsé egységesen egyre tovább romlik, az emberi nézetek nem maradnak ott, ők is lecsúsznak. Az impresszionizmus és az absztrakcionizmus akkori dolgainál egyáltalán nem lett figyelembe véve a perspektívák helyes kapcsolata és a fény-árnyék átmenetének és a szerkezetnek a pontossága. Egyre inkább az úgynevezett személyes érzékelésekre törekedtek, ezt az ésszerűtlen zabolátlanságot téves módon a saját emberi természet felszabadulásának tartják. Ez a saját természet igazi akadályozása és a megszerzett nézetek általi féktelenség, önmaga és a valódi Én nélkül. Erősen be van kenve, mázolvva színekkel, ez a nézetek egy féktelen érzékelése tiszta értelem nélkül. A nézetek egy ember születése után vannak képezve, megalkotva, ezek nem egy ember igazi gondolatai, ezek szabálytalanok, rendszertelenek és nincsen semmi normájuk, irányelvük. Ezért azok a dolgok, amelyek mázolás által keletkeztek, szintén olyanok, ezek nincsenek egyensúlyban (aránytalanok). Az emberek egyre messzebb lecsúszott erkölcsi nézeteivel a későbbi időben ezek egy még alacsonyabb tudatba mentek be, és ez az alacsony öntudat nem csak emberi nézetekből áll. Ha egy ember vezérgondolatai és a valódi Énje feladják, hogy ellenőrizzék a felszínét, akkor a külső élőlények be fognak hatolni ezekbe a résekbe. Ennél a lépésnél egy embernek a teste és az agya külső tudatosság által lesz irányítva, ezért tűntek fel egyes dolgok, amelyek a színben még súlyosabban és még sötétebben mutatkoznak meg, a fény szintén homályos, zavaros, ezek az emberi természet egy teljesen dekadens szívállapotát (elmeállapotát) mutatják. Ha még tovább csúszik lefelé, és ha a társadalomban ráadásul még dicsőségtől és személyes előnyöktől van hajtva és a saját Énről való teljes lemondásra törekszik, akkor ebben a pillanatban mégcsak a megszerzett nézeteket sem akarja többé. Így egy burok, egy porhüvely, amelyik egyáltalán nem rendelkezik egy saját Énnel, százszázalékosan külső tudatosság ellenőrzése alatt áll. És ilyen tudatosságok legtöbbször az alvilág élőlényei, ezek főként kísérteties szellemek. Ez is az égi változás megjelenése abban az időben, amelyikben az emberi erkölcs többé nincs rendben. Ha egy festő a yintulajdonságokkal rendelkező élőlények ellenőrzése alatt áll, akkor az, amit festett, éppen úgy néz ki, mint az alvilág ábrázolása és a dolgok az alvilágban. Ha egy pillantást vetünk sok képre, ezek a kísértetvilág ábrázolásai, ezek ködösek, sötétek, zavarosak és homályosak, az úgynevezett alakok, amelyek ott vannak lerajzolva, szintén úgy néznek ki, mint a szellemek. Az alvilág egét, az alvilág földjét, ilyen érzéseket, érzelmeket – miért találja ezt az ember jónak? Ez nem azon múlik, hogy az embereknek nincsenek többé őszinte gondolataik? Ez nem a sötétség [birodalma] utáni vágyakozás? Ez nem az emberi erkölcs igen nagy romlottsága? És itt az emberek csak az emberek alatti első alacsonyabb szint dimenziójába léptek be. Hiszen az emberi erkölcs továbbra is lefelé megy. A mai napokban a művészet már azon van, hogy az emberi démontermészet igazi és valószínű ábrázolását öntse formába. A művészet már a szentséges művészet gyalázásának az irányába halad, teljességgel egy arra való eszközzé vált, hogy szabadjára engedje a démontermészetet. Amik ábrázolva vannak, azok boszorkányok, démonok, kísértetek és gonosz szellemek. A művészek maguk is elismerték: Mindez csak szemét, de az úgynevezett művészeti áramlatban egy nagy értékkel rendelkeznek. Hogyan lehet a szemét a legjobb? Mivel az emberi nézetek elferdültek, a szemét van tartva a legjobbnak.

Ez volt az emberi képzőművészet története. Nagy vonalakban és egészében véve éppen elmagyaráztam a folyamatot. Most a nyugati művészettel kezdem. Tudjátok, miért hagyták a második világháborúban a franciákat kapitulálni? Az úgy van, hogy a franciák képtelenek voltak harcolni? Talán nem léteztek ebben a nemzetben akkoriban olyan hősök, mint Napóleon vagy XIV Lajos? Nem volt ennek a nemzetnek is egyszer egy ragyogó történelme? Valójában az emberiség háborúi az istenségek ellenőrzése alatt állnak, a feltűnésük egy céllal van összekötve. Az nem működik, ha az emberek

akarják, hogy valami megtörténjen. Franciaország nem volt közvetlenül belebonyolódva a második világháború csatájába. Az istenségek célja, hogy megóvják ennek az emberi civilizációnak az egyedülálló műalkotásait Franciaországban. Ez szintén az emberiség valódi, legigazibb (legortodoxabb) és legtökéletesebb művészete, amelyik az emberiség jelenlegi civilizációjában a legragyogóbb és amire az emberiség leginkább büszke lehet. Mihelyt egy csata adódott volna, minden, a Louvre-ban és Versailles-ban őrzött műalkotás, nem létezett volna többé, az a művészet Párizs utcáin szintén nem létezett volna többé. Az istenségek azok, akik azt akarják, hogy ezek a dolgok fennmaradjanak az emberek számára, a cél abban rejlik, hogy az emberek később rendelkezzenek egy modellel, hogy újra megtalálják a saját művészetüket és hogy a Dáfá-tanítványok is újra megtalálhassák ezeket az igazi, ortodox művészi készségeket.

A nyugati művészetben az emberek az utóbbi civilizációkban mind újra érettekké váltak a tanítások, tanok által és megint az előző civilizáció útját járták. De miután az előző civilizáció el lett pusztítva, létezhetett egy időszak, amelyben az alapvető készségek nem voltak kiforrva. Ezt ti láthatjátok a nyugati képzőművészeti alkotásoknál, mint például a reneszánsz előtti műalkotások, a reneszánsz alattiak, a reneszánsz utániak és az újkorból való dolgok, ilyen egy folyamat volt ez. A reneszánsz előtt a műalkotások művészeti színvonala nagyjában és mind egészében nagyon kiforratlan, éretlen volt, ti ezt láttátok és nagyon kiforratlannak találjátok a kompozíciót, a szerkezetet, az arányokat és a színeket. Úgy a festészet, mint a szobrászat is kiforratlan, éretlen. De a nyugati leleteknél kiástak egyes dolgokat, amelyek az utolsó civilizációból valók, létezik az istenségek egynéhány ábrázolása, képe, léteznek más szobrászati alkotások is az utolsó ógörög civilizációból, ezek mind nagyon kiforrott, érett és tökéletes műalkotások. Mivel létezik ennek az ősi civilizációnak az alapja, a nyugati művészet nagyon gyorsan kiforrott, megérett. Hiszen léteztek dolgok korábról, amelyeket lehetett tanulni és összehasonlítani, ezért gyorsan éretté vált. A reneszánsz után felbukkantak azok a művészek és da Vinci. Ez tulajdonképpen szintén onnan jön, hogy az istenségek szándékosan irányították velük az embereket, hogy a művészet kiforrása, érése felé haladjanak. Ők megmutatják az embereknek, hogyan kell műalkotásokat bevégezni, remekelni, ezért akkoriban az ő műalkotásaiknak nagy befolyása volt az emberiségre. De a modern művészet az újkorban szintén az istenségek egy másik fajtája által lett elrendezve, nevezetesen a régi erők bandája által, amelyik ma a FÁ-helyreigazítást befolyásolja. Miért létezett egy van Gogh? Miért létezett egy Picasso? Ezek az emberek szintén az ő elrendezésük által jöttek, de azért, hogy egy negatív hatást fejtsenek ki. A cél abban rejlik, ha az emberi erkölcs hanyatlik, lefelé csúszik, az emberi kultúrában egyidejűleg minden meg kell legyen romolva. Azért jött mindkettő, hogy összezavarja az emberiség művészetét, pontosan azzal a céllal, hogy elzüllessze az emberiség művészetét. Ők csak azért jöttek, hogy tönkretégyék, elpusztítsák az emberiség kultúráját. Az úgynevezett modern művészet alapjának akkori lefektetése okán lépett be csupán az emberiség művészete ma a démontermészet ilyen egy állapotába.

Abban az időben, amikor a nyugati hagyományos (ortodox) művészet meg lett támadva az úgynevezett impresszionizmustól, tűnt fel a fényképészeti technika (a fényképészet technikája). A polémiában, vitában azoknak az impresszionizmustól volt egy tipikus kifogásuk, érvük : „Bármilyen pontosan is tudsz rajzolni, lehetsz te olyan pontos, mint a fénykép?” Így ők megtagadták, hogy a tárgyakat hasonlóan, élethűen, szabályosan, rendesen és a szabványnak megfelelően fessék le. Valójában az igaz, hagyományos művészet az emberek számára egy vágyakozás a magas minőségű tökéletesség, tökély után, ez határtalan. Az igaz, hagyományos művészet tere, dimenziója nagyon messzeható értelemmel rendelkezik. Hiszen egy tökéletes műalkotás nem csak élethű, tulajdonképpen ez tartalmazza ennek a művésznak az élettapasztalatát és jellemét, karakterét is. Minden, ami érintkezésbe jött ezzel a művésszel az életében, a minden területen levő és különböző szakirányzatoknak és készségeknek a tudása, amelyeket megszerzett az életében, minden meg fog mutatkozni a műalkotásaiban. Ezért ugyanazoknak a dolgoknak az ábrázolásai mások, másmilyenek különböző emberek műalkotásainál, akár a színben, az arckifejezésben vagy a technika uralásában. Hiszen a megélt dolgok, tapasztalatok az életben mindegyik embernél mások, a művész jelleme más, mindez ahhoz vezethet, hogy a műalkotásoknál léteznek különbségek. Azonkívül, ami ábrázolandó, az a határtalan világegyetem (univerzum) és a még magasabb szintek élőlényei, az istenségek és istenségek világainak a szépséges megjelenéseiig, ezért ez egy végtelen és világos, nagy út. A művészek, akik festeni tudnak vagy szobrászati műveket alkotni, a gondolataikat leginkább a művészetükre

összpontosítják, ezért a legtöbben közülük nem bánnak ügyesen a szavakkal. Viszont azok, akik nem tudnak festeni vagy szobrászati alkotásokat létrehozni, jók a beszédben. Amiket mondanak, azok mind szörszálhasogató érvek, indoklások és elferdített alapelvek. A fényképészet kifogásával élve (ürügyén) az igaz művészet valóban félre lett hajítva, el lett utasítva, lassanként a mai mértékig jutott. Természetesen egy ember, aki egyáltalán semmit sem ért a művészetből vagy nem foglalkozhat képzőművészettel, akkoriban nem érthette el, hogy az igaz, hagyományos művészetet félredobja, felborítsa. Így el lett rendezve, hogy a modern művészet kevés képviselője gyerekkorában először szintén megtanulta uralni az elemi készségeket, így csaphatták be ők még inkább az embereket a világban.

Az igaz (ortodox) és hamis (heretikus) akkori polémiája, vitája miatt az akadémikusok és az impresszionisták, valamint az absztrakcionisták között, és a lecsúszott emberi erkölcs és nézetek alapján az emberiség valódi szentséges művészete meg lett tagadva. Az igaz, hagyományos (ortodox) iskola művészei egy nagyon kicsi térbe lettek kényszerítve, szorítva, hogy túléljék. Ma az igaz, hagyományos (ortodox) művészet realizmusnak van nevezve. Korábban nem létezett ez a kifejezés. A cél, hogy az istenségek továbbadják a művészetet az embereknek, abban rejlik, hogy az emberek ábrázolhassák a jószívűséget és a szépséget, amit az emberiség kíván magának és értékel, ennek egy pozitív hatása van az emberiség erkölcsére. Az emberi erkölcs romlottságának az alapján lett az emberiség igaz, hagyományos (ortodox) művészete kiebrudalva, kiszorítva a formális akadémikus térből a démontermészet fejlődésének a tendenciája által. Hogy túlélje, az igaz, hagyományos (ortodox) művészet „realizmus”-sá vált. Így keletkezett a „realizmus” kifejezés.

Észrevettétek, hogy az emberiségnél ma minden pontosan ezen a módon az ellentétes irányba halad? Azok, akik nem tudnak helyesen artikulálni, azok, akik nem tudnak semmilyen zeneelméletet és azok, akik nem rendelkeznek semmiféle táncképességekkel, sztár énekesek és sztár táncosok lettek, és az igazi művészeknek nincs többé mit enniük. Sőt még azok is, akik értenek a fodrászathoz, az utcára vannak kényszerítve, hogy ott állítsanak fel egy standot, viszont azok, akik nem értenek hozzá nagyon fényűző fodrászszalonokban maradnak. Minden az emberiségnél az ellentétes irányba csúszik le és a romlás felé halad. És ami után az úgynevezett modern művészet korábban törekedett, olyasmi volt, mint a személyes érzékelés, később ők egy olyan irányba mentek el, amelyikben az önkontroll, önuralom elvesztődött. Most ők hagyják a testüket kísértetek által irányítani, milyen jó dolgokat lehet hát létrehozni eközben? Felakasztják az úgynevezett modern művészet egy ilyen dolgát és megnézetik másokkal: „Ah! Nézd csak, milyen pompás ez a kép.” Ha ő semmit sem fűz ehhez, senki sem fogja tudni, miben rejlik az így megnevezett pompázatosság. És amit ő pompásnak tart, az a démontermészetből ered, ebben még nevetséges és naiv dolgok is léteznek a művészetéről. Ha a gondolataid nem követik őt a démontermészetében, nem fogod tudni megérteni, hol is rejlik az úgynevezett pompázatosság, ahogyan ő elgondolta. Valójában minden ilyen dolog szemét, amely károkat okoz az embereknek.

Természetesen sok ember hagyja magát az ártól sodortatni és együtt lármáznak. A legtöbbszörnek a néptömegben, a közvéleménynek nincs megértése a modern művészet azon dolgai számára. Ha te azt mondod, hogy ez mind szemét, akkor azok, akik ilyen dolgokat hoztak létre, azt mondják: Minél inkább szemétnek néznek ki, annál jobb. Ti már mind hallottátok, hogy Kínában létezik egy úgynevezett művész, aki halott gyermekeknek a húsát eszi, nem létezett a minap talán egy beszámoló erről? Éppen mert démontermészetre törekszik az ember, jutott el eddig a lépésig. Ha mindez még tovább így fejlődik, az nem iszonyatos? Nem szükséges többet mondani, hová vezet az emberi művészet, ha ez még így megy tovább.

Én elmagyarázom még, mit kell ábrázoljon az emberiség művészete. Az emberiség művészete arra való, hogy az embereket önmagukat ábrázolja? Vagy talán hegyeket, folyókat és tájképeket kell ábrázoljon? Vagy talán istenségeket kell mutassanak? Kísérteteket? Nektek tudnotok kell, az emberiség igazi művészete először az istenségek palotájában (templomában) lépett fel. A másik cél, amiért az istenségek ilyen kultúrát adtak tovább az embereknek, abban rejlik, hogy ők meg akarják mutatni az embereknek az istenségek nagyszerűségét, nekik hinniük kellene a jószívűség és gonoszság viszonzásában és abban, hogy valaki, aki gonosztetteket visz véghez, gonosz megtorlást fog kapni, jó emberek boldogsággal, szerencsével lesznek megfizetve és a művelők feljuthatnak a mennyországba.

Mikor a nyugati művészet felbukkant, megjelent, eleinte a templomokban létezett. A kelet képei (szobrai) a korai időszakban szinte mind az istenségek képei (szobrai) voltak. A Kínában hátrahagyott legrégebbi és legkorábbi festményeknél csak istenségek lettek lefestve. Léteznek még határok, ha az emberek istenségeket rajzolnak? Hiszen nem léteznek határok. A széles világegyetem és minden a gigantikus mennyben – ha az emberek valóban hisznek az istenségekben és valóban istenségeket szeretnének ábrázolni, akkor az istenségek megmutatkozhatnak az embereknek. Ez a legtökéletesebb, legszentségesebb és legszebb otthon, amit az emberiség kíván magának, így a műalkotásokon keresztüli ábrázolás, megjelenítés szintén határtalan.

Tudjátok, ha egy ember istenségeket akar rajzolni, egy embert kell modellként bírnia. Ez nem probléma, hiszen az emberek az istenségek által a saját képmásukra lettek teremtve. Nem probléma, egy embert használni arra, hogy elemi készségeket gyakoroljon. Szintén nincs úgy, hogy az nem megy, ha egy embert rajzol le. Ez is elmegy. Hiszen az emberek mindazonáltal a főtest az embervilágban. A tájakat lerajzolni (Tájképeket rajzolni) még kevésbé jelent egy problémát. De a súlypontot a képzőművészeti alkotások létrehozásánál emberek által az istenségek kell jelentsék. Miért mondom én ezt így? Gondoljatok csak bele, az embereknek karmájuk van. Dáfá-tanítványként ti mindannyian tudjátok, minden amit festett az ember, ennek a festőnek a személyes tényezőit hordozza. Ami egy művész műalkotását illeti, úgy egy festmény magán hordozza, viseli a festő összes személyes információit és a lefestett személy összes információit. Ha egy normál hétköznapi ember egy vonalat rajzol, én már tudom, milyen ez az ember, milyen betegségei és mennyi karmája van, milyenek a gondolatai és milyen a családja stb.. Egy lefestett személy szintén minden gondolatát és minden tényezőjét, amelyeket a teste magán hordoz, gazdagon, bőségesen felszínre hozza, megmutatja a festményen, beleértve a kevés vagy sok karmát. Aki ennek az embernek a festményeit otthon felakasztja, akkor ennek az embernek a karmája szintén felé fog áramlani ebből a képből. Ha egy ilyen dolgot akaszt fel otthon, kedvez az ennek az embernek? Vagy talán kárt okoz neki? A karma kiáramolhat, összekapcsolódik azzal az emberrel, szakadatlanul szét lesz árasztva a tulajdonos lakásában ezen a képen keresztül. Az emberek nem láthatják a tárgyak kapcsolatát, kölcsönhatását, de tulajdonképpen mindannyian érezhetik a rosszulletet.

Ha az emberek istenségeket festenek, gondoljatok bele, az istenségek ragyogóak, nagyszerűek, ők könnyörületes energiát sugároznak ki, ez előnyös az emberek számára. Azonkívül a festők vagy szobrászok mindannyian hasznot húzhatnak ebből a műalkotás létrehozásának a folyamatánál, azonkívül jószívű gondolatok fognak keletkezni a művészeknél, miközben létrehozzák a műalkotásokat az istenségekről, az istenségek talán még segíteni fognak nekik, hogy megerősítsék az őszinte gondolataikat és hogy eltávolítsák a művész testében levő karmát és a gondolati karmáját. Ha az emberek ilyen műalkotásokat tekintenek meg, ez előnyös számukra, toleránsok fognak lenni és jó gondolataik lesznek, úgyhogy az emberek egy még nemesebb természettel, jellemmel fognak rendelkezni. Ha az istenségek látják, hogy egy embernek őszinte gondolatai vannak, ők ugyancsak segíteni fognak ennek az embernek, hogy veszélyt és nehézségeket távolítsanak el az útjából. Mi is előnyös hát az emberiség számára? Én éppenséggel szívesen nézegetem az igaz, hagyományos (ortodox) műalkotásokat, vagyis a mennyezetképeket és falfestményeket, amelyeken istenségek vannak lerajzolva és a képeket (szobrokat) az istenségekről. Ha látom ezeket, mindig arra gondolok, hogy az emberiség számára még létezik remény, hogy újra visszatérjen. Hiszen ezeknél a műalkotásoknál az istenségek nagyszerűsége (magasztossága, fenségessége) van ábrázolva. És az istenségek az isteni kép, szobor túloldalán az embereknek is valóban a jót nyújtják. Az összehasonlítás által ti nem találjátok úgy, hogy az emberi művészet súlypontja az istenségek ábrázolásán kellene nyugodjon?

Természetesen nem csak a festészet és a szobrászat tartozik a mai társadalom művészetéhez, létezik még kézműves iparművészet, reklám, ruházat (divatművészet), színművészet, televízió, filmek, termékek formatervezése stb. Léteznek foglalkozások, amelyek különböző területeken művészettel vannak összekapcsolódva, más szavakkal kifejezve, mindnek van valami köze a képzőművészethez. De mindegy melyik foglalkozásban, ha a művész saját maga egy őszinte, egyenes alapot fejlesztett ki, minden, amit létrehozott, hordozni fogja az őszinte tényezőket, mind szépek és együttérzőek és előnyöket hozhatnak az embereknek. Ez teljes bizonyossággal így van. Az emberiség művészete,

amelyet én láttam, nagyjában és egészében véve ilyen.

A keleti és a nyugati művészetben, amelyekről éppen beszéltem, a szobrászat is bele van foglalva. Ha én a szobrászatról beszélek, elmagyarázom már a szobrokat, képeket is Keleten, az eredetüket és a lefolyásukat (fejlődésüket) a történelemben, ennél én csak a jelenlegi civilizációban levő dolgokat magyarázom el. Mielőtt a buddhizmus át lett adva Kínában, sok szobrászati alkotás stílusának köze volt az előző (nevezetesen az özönvíz előtti) civilizáció kultúrájához, ezért ez a stílus egészen más volt, mint az, ami a buddhizmus után lett átadva, hátrahagyva a Központi Birodalomban. Szigorúan véve a szobrászat keleti alkotásai, művei, amelyek a jelenlegi civilizációt képviselik, tulajdonképpen főképp arra valók, hogy buddhákat, bódhiszattvákat és a buddhizmus istenségeit ábrázolják. A szobrok létrehozásának ezek a kéztechnikái a korai időszakban Indiából lettek átadva. És az alakzatok, konstrukciók indiai kéztechnikái ugyancsak a jelenlegi buddhizmus előtti buddha-hit időszakából lettek hátrahagyva. A buddhák, amelyekben az utolsó korszak indusai hittek, az Európából származó ógörög buddha-hívők által lettek hátrahagyva Indiába, mivel a még korábbi időszakból való európaiak között sok buddha-hívő volt. Természetesen ők nem voltak mind buddha-hívők, léteztek még emberek, akik más istenségekben hittek. Miután Indiába lettek hozva, a buddhák kinézete (külsőalakja) és a szobrok megalkotásának a módszere szintén Indiába lett hozva. Így Kínában a buddha-képek (buddha-szobrok) megalkotására, létrehozására szolgáló kéztechnika a kezdeti időben alapvetően ógörög volt. Ti sok buddha-szobrot láttatok a korai időszakból, nekik mély szemgödreik vannak, a szemöldökeik és az arc körvonalai pontosan olyanok, mint a nyugati embereké, nekik egyenes az orruk és nagyon négyszögletes az arcuk. Az ok éppen abban rejlik, hogy az antik Görögország még korábbi időkből terjesztette el India felé a buddhák kultúráját, aztán ez megint Indiából Kína felé lett hozva. De a szobrászati alkotásai a saját tényezőiket is hordozzák magukban, ezért, miután a Központi Birodalomba lettek hozva, a buddhák a szobrászatban egy kicsit hasonlítottak a kínaiakra. Miután át lettek adva Kínába, idővel elveszítették lassanként a kezdeti időszak tényezőit, amelyekben az ógörög kultúra Kínába lett hozva. Lassanként inkább a kínai, helyi stílus irányába fejlődött. Ez az emberek felszínes kultúrájának a szemszögéből van elmagyarázva, léteznek még más okok is. Miután a buddhizmus a Központi Birodalomba lett hozva, valóban sok ember létezett, akinek a mellék-összelleme sikeresen buddhához vagy bódhiszattvához művelte magát. Mivel akkoriban a Központi Birodalomban nem létezett egy szisztematikus képzési (tanítási) rendszer és a szobrászati művek mind kőfaragók és Taó-művelők által lettek megalkotva, az alkotások összehasonlítva a nyugatiakkal nagyon kezdetlegesek, egyszerűen nem tudták visszaadni az emberi test helyes arányait. Ezért sok szobrászati alkotásnál Kínában nincs szó valamelyik iskola műalkotásainak a különlegességéről, ez a technika csekély fejlettsége, kiforrottsága által lett okozva.

Nagy vonalakban és egészében véve én éppen most vázoltam fel nagyon egyszerűen az emberi kultúra fejlődésfolyamatát és az eredetét. Korábban a művészet természetesen arra (szolgált) volt ott, hogy istenségeket ábrázoljon. Az istenségek azért is adták tovább ezt a dolgot az embereknek, hogy megmondják az emberiségnek: Az emberiség az istenségek által van védve, ha az emberek jól cselekszenek, ők megkapják a jószívűség gyümölcsét.

Természetesen (normálisan) a művészek alkotásai rendelkeznek egy központi témával és egy motívummal (vezérfonallal), amit ábrázolni akarnak. Ez azt jelenti, milyen képet gondolsz te ki magadnak a kompozíciónál, mit akarsz ábrázolni, ennek mindig van egy jelentése, értelme, amit ki akar fejezni az ember, ez azt is jelenti, hogy létezik egy történet. De ha a mai emberek a nyugati, igaz, hagyományos művészetet szemlélik, van még egy problémájuk, különösen a reneszánsz idejéből való képzőművészeti alkotásoknál, ők csak a technikát és a festés rendjét és módját tekintik meg. Ez is csak azoknál van így, akik értenek valamit az elemi készségekből. Csak egészen kevés ember létezik, aki tudja, mi lett ábrázolva a festményeken. Mikor én a festészet és szobrászat alkotásait, műveit szemléltem, a mellettem levő tanítványok megkérdezték: Mi van ábrázolva ezen a képen? Így én elmagyaráztam nekik, mit ábrázol. Természetesen ti mindannyian művészettel foglalkoztok, ti szintén nagyon sokat értetek meg, de mi egyszer beszélgethetünk erről közösen. Keressetek ki egy pár képet és én máris megmondom, mi lett ábrázolva a képeken, és miért úgy lett ábrázolva. (taps)

Kérlek, üljete le. Mikor éppen arról beszéltem, mit ábrázolnak, fejeznek ki ezek a képek, ti szintén megértettétek, mit mondtam. Szeretném, hogy a Dáfá-tanítványok tisztában legyenek azzal, hogyan

kellene csinálják. Ti szintén elmondjátok a véleményeteket, rendben van?

Kérdés: (Fordítás) Az üldözés ábrázolásánál megjeleníthetjük, bemutathatjuk mi azt a képet, hogyan vannak a Dáfá-tanítványok megkínózva (hogyan kínozzák a Dáfá-tanítványokat)?

Mester: Igen. Be lehet mutatni a jeleneteket, amelyekben a Dáfá-tanítványok üldözve vannak. Szintén lehet minden jelenetet ábrázolni, amelyekben a Dáfá-tanítványok tanulják a Fát, végzik a gyakorlatokat és az istenségeknek is a jeleneteit és a jeleneteket, helyszíneket a mennyben a Dáfá terjesztése után.

Kérdés: Ábrázolhatjuk az eljárásokat, amelyekkel a Dáfá-tanítványok tisztázzák az igaz körülményeket és terjesztik a Fát, mint például a felvonulásokat stb.?

Mester: Mindezt ábrázolhatjátok, bemutathatjátok. Fontos, hogy egy műalkotás elgondolásánál, megtervezésénél és megalkotásánál egy magas színvonalat mutassatok fel.

Kérdés: Mester, ami a szívállapot (érzések) kifejezését illeti, a leghíresebb festőknek Kínában ez a stílusuk és tájképeket festenek (a legtöbb híres festőnek Kínában ez a stílusa és tájképet fest). Festhetünk mi is így?

Mester: A szívállapot (érzések, lelkiállapot) kifejezése nem probléma. A hagyományos kínai festéssel, tájképek is elmennek, hiszen ezeket Dáfá-tanítványok csinálták és ki lehetnek állítva. Mindazonáltal ti Dáfá-tanítványok vagytok. Jelenleg mindenki azon van, hogy igazolja a Fát és egy jövőt teremtsen meg az összes lény számára. Mi lehetőleg az igaz körülmények tisztázását és a gonosz leleplezését kell az első helyre tenni. Különösen ebben az időszakban. Ez a Dáfá-tanítványok kötelessége. Jó lenne, ha több mű, alkotás létezne, amelyik a gonosz leleplezésére, a Dáfá és az istenségek ábrázolására szolgál. Ezek kell a fő részt képezzék. Dáfá-tanítványok más alkotásai, művei is ki lehetnek állítva.

Kérdés: A szívállapot (érzések, lelkiállapot) kifejezése nem az elidegenedéshez tartozik?

Mester: A szívállapot (érzelmek, lelkiállapot) kifejezésével arra gondolok, hogy a művekben a [belső] értelmet (gondolkodásmódot) ábrázolják. Ha az érzelmeket, érzéseket egy igaz (ortodox) és őszinte, erkölcsös alapon fejezi ki az ember, az nem probléma. A döntő az, hogy az ember őszinte gondolatokkal hoz létre egy műalkotást vagy az úgynevezett modern ideológiára törekszik, hogy az ember az igaz (ortodox, hagyományos) kifejezésmódot használja vagy a modern művészet nézeteit fejezi ki. A probléma nem magán a szívállapoton (lelkiállapoton) múlik.

Kérdés: Mester, én szeretném megkérdezni: Ön éppen azt mondta, ezek a művek mind a nyugati istenségek alakjait ábrázolnák. A Dáfá-tanítványoknál a nyugati és keleti összeolvad egymással. Ami ezeket a képeket illeti, hogyan vehetnénk mi ezeket a képeket modellként és őrizhetnénk meg egyidejűleg a mi keleti jellemvonásainkat?

Mester: Az nem probléma, hogy egy műben rajzoljátok le a nyugati alakokkal (kinézettel) bíró istenségeket és a keleti alakokkal (kinézettel) rendelkezőket. A Fát helyreigazításnál sok különböző istenség fejt ki egy pozitív hatást. Sok kínai festmény nagyon jó, el lehet ismerni őket. A festésmódon és a készségeken (technikákon) lehetne még egy picikét javítani. Mindez nem probléma. Ámbár nagyon nehéz egy festményen úgy a kínai festésetet, mint a nyugati olajfestésetet is alkalmazni. Még senki sem létezett, aki összekeverte a keleti és a nyugati festésmódot. Csupán ne csináljátok úgy, hogy ez sem az egyik sem a másik.

Kérdés: Én azt akartam mondani, hogy sok keleti, valamint nyugati istenség még magasabb szintek szempontjából a buddha szintje alatt találhatóak. Ha mi egy relatív nagy képet hozunk létre, elmegy, ha mindannyian ezen találhatóak?

Mester: Te egy nagy művet akarsz alkotni, amelyben keleti, valamint nyugati alakokkal (kinézettel) rendelkező istenségek lesznek rajzolva, ez nem probléma. Ha te néhány taót és aztán szükség szerint egypár nyugati alakokkal bíró istenséget festesz, és pedig ugyanazon a képen, az nem probléma. Ha egy műnek egyik része az olajfestészet technikájával és a másik része a hagyományos kínai festéstechnikával van festve, véleményem szerint az nem megy.

Kérdés: Nekem van még egy kérdésem. A mi műveinkben főleg a világos oldal van ábrázolva. Némely művek nagyon tartalomgazdagok, ezeken negatív figurák is feltűnnek. Ezen a kontraszton, ellentétben keresztül egy különleges jelenet, helyszín van bemutatva. Én csak szeretném jóváhagyatni, vagyis a rossz figurák természetesen egy homályos és sötét sarokban tartózkodnak, lehet-e őket így ábrázolni?

Mester: Igen. Nézd csak meg ezt a képet. Egy gonosz, rosszindulatú rendőr egy Dáfá-tanítványt ver. A rendőrnél és a Dáfá-tanítványnál létezik egy színkülönbség. Mégis az egész kép nagyon kiegyensúlyozott. Ez nem probléma. Ez a technikátok egy kérdése, és hogyan alkalmazzátok ti ezt.

Kérdés: Mester, én csak azt szeretném kérdezni, ha a kínai kalligráfia is egy fajta művészet-e? És a fogalmazó írás, az helyes, illedelmes?

Mester: Amit most kalligráfiának neveznek, korábban egyszerűen írásnak hívták. Az újkor óta többé már nem írnak ecsettel, akkor ezt egyfajta művészetnek tekintik. Valójában rendelkezik egy művészi tartalommal. Ha már egyfajta művészetnek van tekintve, akkor a festménykiállításon pontosan egyfajta képzőművészeti alkotásnak lesz tekintve.

Ami a fogalmazó írást illeti, szigorúan véve ez egy ember negatív oldala zabolátlan lelkiállapotának egy kifejezése, visszatükröződése. Mikor az istenségek korábban segítettek az embereknek, hogy létrehozzák az írásjeleket, nem létezett fogalmazó írás. Tulajdonképpen én nem gyakoroltam az ecsetírást. Nem tudok olyan jól írni [ecsettel]. De gyakran kérnek meg némely emberek, hogy írjak valamit, úgy én a kancellista (hivatalnoki) stílust használom. Nem úgy van, hogy előszeretettel használom a kancellista stílust. Mivel ilyen írásstílust, mint a kancellista stílus nem lehet kurzív stílusú gyorsírásra használni, akkor sem ha akarná az ember. Ha kurzív stílusban gyorsírva van, akkor többé már nem kancellista stílus. Ezért alig lehetséges ezt a stílust kurzív stílusú gyorsírásra használni, ha szabad folyást enged a nézeteinek vagy a gondolati karmájának. Egyedül ebből az okból kifolyólag szeretek én kancellista stílust használni.

Kérdés: Ami a „kalligráfia” szót illeti, én észrevettem, hogy egyes Dáfá-tanítványok az írásfajta kiválasztásánál mindig a kancellista stílus mellett döntenek, mert a Mester kancellista stílusban ír. Szeretném megkérdezni, hogy mi használhatunk-e minden írásfajta.

Mester: Lehet használni őket, mindegy milyen írásfajta, stílus. De a fogalmazó írás vonatkozásában, úgy találom, hogy ez túlon túl szabadjára engedi az ember negatív oldalát, ott túl sok tényezője létezik az emberi felszínnek. Ha az ember valóban az őszinte gondolatoknál marad és könnyöretesen cselekszik, nem tudja használni, nem tud úgy írni. Leginkább akkor lehet úgy írni, ha az emberi érzelmeket, érzületeket szabadjára engedik. A legrosszabb esetben az ember egy tébolyult lelkiállapotba juthat és ekkor az ő őszinte oldala nem erős.

Kérdés: Még egy kérdés, nevezetesen a három alapszínről. A Mester már beszélt valamikor a három alapszínről, hogy más dimenziókban ezek szintén azoknak megfelelően léteznek. Az emberek között mi szintén a komplementáris színeket beszéltük, vitattuk meg. Hogyan értendő hát a három alapszín? Itt az embereknél mi azt mondjuk, hogy a színek a fény által jöttek létre, mivel fény nélkül nem lehet a színeket látni. De más dimenziókban minden meg van világítva, miben (mi által) különböznek a színek?

Mester: A három alapszín össze lehet keverni a festéshez és más színeket csinálni, létrehozni ezekből. A három alapszín az emberi fény spektrumban szintén különböző színek fény spektrumára lehet bontani. De ez csak az anyagnak az emberiség anyagi terében levő összetétele, szerkezete által lett okozva. Más dimenziókban ez más. Az anyagok szintén más milyenek. Némely emberek azt mondják, egy tárgy formája a fény által keletkezik, beleértve a különböző megvilágítás (fényerősség) ábrázolását a festészetnél és a színek megjelenését. Ez nem úgy van. Mindegy, hogy létezik-e fény, egy tárgy formája egyszerűen olyan. A fény az embereknél pusztán a különböző megvilágítás (fényerősség) vizuális érzékelését okozza. A fényerősség megváltoztatása által a színek egy hamis benyomást okozhatnak. De egy tárgy színeit és formáját nem igazán lehet megváltoztatni ezáltal. A művelés szavaival élve, a fény az emberek szeméit is megtévesztheti, úgyhogy egy csalóka kép (hamis benyomás) keletkezik. Sok más dimenzióban nem létezik napfény. Szintén sok dimenzió létezik,

amelyikben minden dolog a saját gyengéd (puha, bársonyos) fényébe van elmerülve. Ha egy tárgynak nincsen szüksége napra vagy ha egy dimenzióban nem létezik napfény, a tárgy formája ennek ellenére stabil marad. Némely dimenziókban minden tárgy egy könnyed és gyengéd, lágy fényt sugároz ki, áraszt magából, az ugyanazon a szinten levő élőlények ezt saját maguk is láthatják. Ilyen dimenziókban nem is létezik közvetlen fénybesugárzás (megvilágítás), mint a napé [közvetlen fényforrás, mint a nap] és egy tárgynak a formáját pontosan úgy látja az ember, ahogyan van.

Ha az emberek a szemükkel más dimenziókat szemlélnék, ezek ragyognak (fénylenek, csillognak, sugárzóak). A tárgyak színei és formája változatlanok maradnak. (Természetesen az istenségek és minden ami az istenségekhez tartozik, megváltozhatnak. Az alapanyagok létezésformái szintén nincsenek egy úgynevezett stabil állapotban, ahogyan az emberek hiszik.) Normális módon úgy néznek ki, mint színes neonlámpák. A forma és színek nincsenek befolyásolva a fénytől. Ha egy élőlény azon a szinten van, nem lesz ugyanaz az érzése, mint az embereknek, mikor ezt a dimenziót szemlélik. Mint ahogyan elmagyaráztam nektek, a molekuláknak is van energiájuk. Az emberek nem tudják érzékelni, mert minden ami egy emberhez tartozik, beleértve a szemeket, molekulákból van összeállítva. Az élőlények, amelyek azokból a részecskékből vannak összerakva, amelyek nagyobbak a molekuláknál, ugyanúgy láthatják, hogy az emberi testek és minden az emberi dimenzióban világít és energiája van. Ez nem ugyanaz a fogalom, mint a dimenziók, amelyekben minden napfény nélkül világíthat. Ezek tudniillik olyan dimenziók, amelyekben minden magától világít.

Ez az emberi dimenzió pont egy hely, amelyik speciálisan a Fá-helyreigazítás számára lett megteremtve. A három világgörön kívül ez egészen máshogyan néz ki. A három világgörnek ugyanazon a szintjén létezik még sok más nagyobb dimenzió, amelyikben minden dolog szerkezete más, ezek másfajta, mint az emberi világéi. Ha a tárgyak formáját szemléljük, a fényviszony (fény-árnyék viszony) egészen más, mint az, amit az emberek látnak. Ezért a fényviszony (fény-árnyék viszony), ami itt az embereknél mutatkozik meg, a környezet egy megtestesülése, ami speciálisan az emberek számára lett megalkotva. Az istenségek a mennyben és sok mennyei rendszer nincs közvetlenül megvilágítva, beragyogva a naptól. Éppúgy létezik sok mennyei rendszer, amelyik nem csak egy nap által van megvilágítva, beragyogva. Némely helyeken létezik nap, némelyeken viszont nem. Különböző szinteken levő élőlények a fényerősséget (a fény intenzitását) is különbözőképpen érzékelik. Ezek szintén megfelelnek a fény létezési formáinak különböző szinteken. A tanítványok azt írták a cikkeikben, hogy a három alapszín és a Zhen, Shan, Ren között létezik egy kapcsolat. Ez csak egy saját megézés a művelésnél és nem a Zhen, Shan, Ren lényege.

Mihelyt az emberek meglátják a menny képét [megpillantják a mennyország látványát], meg vannak döbbenve. Így ők arra fognak gondolni: Milyen színekkel lehet ezt lefesteni? A felszínen levő anyagot, amelyik molekulákból van összerakva, az emberek láthatják, megérinthetik és használhatják, de dolgoknál, amik olyan részecskékből vannak összeállítva, amelyek még mikroszkopikusabbak, mint a molekulák, az emberek ott normális módon ezeknek csak az energiáját érezhetik. Azokat az anyagi, materiális színeket a dimenziókból, amelyek még mikroszkopikusabb részecskékből vannak képezve, mint a molekulák, nem lehet megtalálni itt az embereknél. Tulajdonképpen a molekuláknak is van energiájuk. Nemcsak energiájuk van, energiaként is hathatnak. A világ emberei nem érezhetik az energiát, mivel a testük, szemük, bőrük, vérük és a húsuk és mindenük a molekulák egy terméke. Ezért az ugyanazon a szinten levő emberek nem érezhetik az energiát. Ők érezhetik az energiát a mikroszkopikus szintekből, mivel a részecskék magjai, amelyek az emberi szint anyagából vannak képezve, nagyobbak, mint a mikroszkopikus részecskék. Más szavakkal kifejezve ezek azok a tényezők, amelyek a színeket képezték és nem tartoznak az ugyanazon a szinten levő hasonló részecskékhez, ezért a magasabb szinteken levő dimenziók világosabban néznek ki (fényesebbnek látszanak), mint azok a dimenziók, amelyek olyan részecskékből vannak képezve, amelyek alacsonyabbak egy fokkal. Ez a világosság, ragyogás túlszárnyalja a szintet, ezért az embervilágban nem lehet ilyen színeket találni, a neonszínekkel sem lehet őket ábrázolni, megjeleníteni. Ámbár nem léteznek színek, amelyek ábrázolhatnák annak a szintnek a szentségességét, mégis azokkal a színekkel, amelyek kéznél vannak az emberiségnél, lehet ábrázolni a képi szerkezeteket és a méltóságteljes megjelenést, kifejezést. Az alakzatot, a konstrukciót és szerkezetet még lehet ábrázolni az emberi színekkel. Ha te az istenségeket mindazon dolgok által, amik az istenségektől származnak, mutatnád

meg az embervilágban, úgy az nem lenne másként, mint hogy az istenségek az embervilágba jöttek volna.

Kérdés: Mester beszélhet a buddhák, taók és istenségek ruházatáról, vagy hogyan öltözködnek ők normális módon?

Mester: A buddhák ruhái, amelyeket mi normális módon látunk, pontosan a sárga leplek, köntösök (kasaya). A bódhiszattváknál a ruhák úgy vannak rajzolva, festve, mint a nők a régi Kínában. Ti a nők ruházatát a Szong-dinasztiában vehetitek modellként, ezek a legszokványosabbak. Az istenségek, akik úgy néznek ki, mint a fehérek, mindegy hogy melyik világhoz tartoznak, normális módon egy nagy, fehér leplet tekernek a test köré. A buddhák egy nagy sárga leplet csavarnak maguk köré és az istenségek, akik úgy néznek ki, mint a fekete emberek, egy nagy vörös lepelbe burkolóznak. Természetesen még sok különböző megjelenés létezik még magasabb szinteken. Léteznek még némelyek, akik egyáltalán nincsenek felöltözve. Léteznek azok is, akik különböző primitív, kezdetleges ruhákat viselnek, tehát léteznek különböző istenségek. Az már elég, ha ti a műveitekben azt mutatjátok meg, amit az emberek a világban megérthetnek. A taók természetesen a régi kínai öltözeteket hordják. Ezek közönséges taók. Valójában a nagy taók nagyon magas szinteken szintén különböző ruházatokat viselnek.

Korábban ott létezett még egy jelenség a művelők között: Mindegy hogy mikor vagy melyik dinasztiában művelték magukat készre, sikeresen, később ők azt a ruhát viselték, ami a beteljesülésnél volt rajtuk, normális módon ez úgy volt. Természetesen a buddháknál másképp van. Mindannyian, akik buddhához művelték magukat, teljes bizonyossággal egy buddha alakjával rendelkeznek és a buddha ruháját viselik. Azoknál, akik más istenségekhez művelték magukat, normális módon az úgy volt, hogy ők később azt a ruhát viselték, amit a beteljesülésnél éppen viseltek. Volt már valaki közületek a Wudang-hegyen? Láttátok Xuanwu császár képét? Miért van a képen hosszú és kibontott haja? Mivel neki ki volt bontva a haja a beteljesülésnél, egy kibontott hajjal rendelkező alakja van. Ő egy hosszú időn keresztül meditált a hegyekben és túl körülményesnek találta, hogy befonja, megkösse a haját, ezért többé nem kötötte, fogta össze a haját, míg készre művelte magát (sikeres volt a művelésben) és úgy maradt.

Kérdés: Mester, némely buddhák az ősi időből való képeken ruhát viselnek, némelyeknek a válla szabadon van.

Mester: Néha az emberek a saját elképzeléseik szerint fogják lefesteni a buddhákat. Például Dél-Ázsiában nagy forróság van, így normális módon a szerzetesek egyik válla szabad, nevezetesen a jobb váll, hiszen így hűvösebb. De azokon a vidékeken, amelyek valamivel északabbra fekszenek, a szerzetesek megint csak befedik a kendővel, lepellet a jobb vállukat. Ha a jobb váll be van fedve, nem fognak fájni. A buddha-világban nem léteznek ilyen fogalmak. Normális módon ők egy szabad jobb vállal hordják a ruhadarabot. Ha a kínaiak buddhákat festenek, az ő elképzelésük szerint a vállak teljesen be kell legyenek fedve. Valójában az istenségek ruházata pontosan ilyen. Az istenségek, akik a nyugati emberek alakjával bírnak, szintén szabadon hagyják egyik vállukat, mivel ilyen ruházatnál nem létezik ruhaujj. Ha mindkét váll be van takarva, nem tud jól mozogni az ember.

Kérdés: Én szeretném kérem megkérdezni, miért olyan nehéz megtanulni a festés elemi készségeit (technikáit), alig talál az ember egy kiképzési lehetőséget. Ha Kínában tanulja az ember a festést, hogyan lehet megemelni a technikai színvonalat?

Mester: Ez főleg azon múlik, hogy az oktatás a nyugati országokban túl nagyon befolyásolt a modernnek (modern művészetek) ideológiájától. Szinte semmi hangsúly sincs fektetve a diákok elemi technikájának a kiképzésére, kialakítására. Ezenkívül sok tanár és professzor tartozik a modernnek (modern művészetekhez), ők saját maguk semmit sem értenek abból és önmaguk alig rendelkeznek alapvető ismeretekkel a festészetről. Ami az elemi készségek uralását illeti, csak kemény gyakorláson keresztül lehet megtanulni uralni őket. Kezdetben csendéleteket kell festeni, hogy helyesen kezelje a kompozíciót és a perspektívák viszonyát. Miután jól tudja festeni a csendéletet, tanulja a skiccelést, a vázlatok készítését. Aztán megtanulja helyesen alkalmazni a színeket. Így a festés elemi készsége, technikája lépésről lépésre uralva lesz. Az elemi készség olyasmi, amit egy festőnek vagy szobrásznak uralnia kell.

Kérdés: Miért van Kínában a táj lefestve, természetesen Kínában a buddha-alak is le van rajzolva, de főként a táj van lefestve?

Mester: A kínai festészetnél ugyanis a lelkiállapot kifejezésére fektetnek hangsúlyt. A belső érzékelés, megérezés és az értelem van ábrázolva, innen eredően főként tájkép van festve. Végül is a kínaiak egy félisteni kultúrával rendelkeznek, a tudatukban ők nem szeretnek túl sok emberit ábrázolni. Ez az oka annak is, amit éppen megemlítettem, ezért legtöbbször tájképet festenek. Mindenesetre embereket is festenek, de normális módon nem használnak modellt. Az embereket teljesen a saját elképzelésük szerint festik, így viszont tiszta is. Természetesen nem úgy van, hogy ők egyáltalán nem festenek reális, valóságos személyeket. A hősokeket a történelemben és a megemlékezésre méltó személyeket szintén festők festik le, az újkorig számosabbak lettek. A legkorábbi kínai festményeknél, amelyeket felfedeztek, valójában az istenségek lettek lerajzolva, lefestve. Ezenkívül az ősidőktől fogva a mai napig léteznek a templomokban mindig is képek, amelyek a buddhákat, taókat és istenségeket ábrázolják.

Kérdés: A kínai képek főként vonalakkal vannak megrajzolva és nagyon visszafogott színekkel rendelkeznek, miközben a nyugati festmények nagyon nagy hangsúlyt fektetnek a színekre. A kínai képek is azokkal a színekkel kellene rendelkezzenek, mint a nyugati festmények?

Mester: Nem. A festészet Keleten pontosan a keleti festészet tulajdonságaival rendelkezik, úgy kell legyen lefestve, amilyennek lennie kell. Mihelyt megváltoztatod ezeket, többé már nem azok, amik. A keleti képeknél pontosan a vonalakra van hangsúly fektetve és a nyugati festmények nem vonalakkal kell legyenek festve. Ha te ott vonalakat festesz, akkor az többé már nem helyes. A kompozíció különböző fényerősség (megvilágítás) által (fény-árnyék hatás segítségével) van előállítva.

Kérdés: Mester, ha mi a lelkiállapotot vagy a valóságot ábrázoljuk, miközben festünk valamit, az Ön Fá-teste a képre jön? (mind nevetnek)

Mester: A Fá-testem nem fogja ezt tenni. (mind nevetnek) Mihelyt ő gondol valamire, te már tudod, mit kell festened. De akkor te azt mondod: most értem ezt, akkor hagyom a Mestert festeni. (mind nevetnek) Ez nem megy.

Kérdés: Ebben a pillanatban a festő beléphet egy természetfeletti állapotba, akkor a festménye szintén természetfeletti lesz.

Mester: Nem kell feltétlenül természetfeletti legyen. Minden esetre nagyon ésszerű és normális, úgy, mint ti a Dáfá művelésénél, minden egészen normális marad. Ha neked Dáfá-tanítványként valamit festened kell, akkor te egyszerűen jól kell csináld. Nem léteznek olyan dolgok, melyeknél valamilyen állapotba kellene belépni. Mégcsak nincs is ez a gondolata az embernek, csupán így helyes.

Kérdés: Mester, mivel én különböző alakokat, figurákat szeretnék festeni és a Mester azt mondta, hogy a fekete emberek istenségei egy vörös leplet (kasaya) tekernek a testük köré, nos, mi nem tudjuk, hogyan néz ki a hajuk.

Mester: Normális módon, ha ti a nyugati istenségeket szeretnétek lefesteni, modellként vehetitek a reneszánsz korából való műalkotásokat. Az istenségek ábrázolása a reneszánsz korából származó képeken helyes. A legtöbb felnőtt, férfi istenségnek normális módon szakálla van, természetesen léteznek olyanok is, akiknek nincs szakálluk. A buddhák legtöbbször nem viselnek szakállt, de szintén léteznek egyesek, akik hordanak szakállt. A fekete emberek istenségeinek a haja úgy néz ki, mint a fekete embereké, rövid és göndör, hiszen az emberek az istenségek által a saját képmásukra lettek teremtve.

Kérdés: (Fordítás) Én az iskolám számára egy képet festettem, vagyis a saját portrémat. Én ezt a szívemmel [teljes szívvel, odaadással, figyelemmel] festettem és eközben lehetőleg nem hagytam magam befolyásolni a nézetektől. Észrevettem, hogy a rezonancia jó és a kompozíció is nagyon jó, varázslatos. A kérdésem az, hogy mi már jól tudunk festeni, ha a szívünkkel festünk? Szeretném megkérdezni, hogy a Mester adhat-e utalásokat erre.

Mester: Szigorúan véve szívvel kell festeni. Ha te a szíveddel festettél, mindenki azt fogja mondani, hogy te jól festettél. Mindazonáltal létezik egy különbség összehasonlításképpen ahhoz az időhöz,

amelyekben az elemi készségekre fektette az ember a hangsúlyt. Ezért én úgy találom, hogy a Dáfá-tanítványok még jobban festhetnének, ha még jobban gyakorolnák, fejlesztenék az elemi készségeket. Így egy őszinte, egyenes út lehet hátrahagyva az emberek számára a jövőben. Természetesen helyes a szívvel festeni.

Kérdés: Festhetek képeket a Mesterről?

Mester: Ah, olyan sok ember akar alkotni már számomra egy portrét vagy egy képet festeni nekem, végezetül semelyik sem néz ki valóságosn. Festeni lehet, ez nem probléma, vedd csak a fényképet modellként.

Kérdés: Mester, én tudom, hogy sok tanítvány valóban szívesen szeretné megfesteni a Mester képeit, különösen a más dimenziókból való képeket. Némely képek valóban élethűen néznek ki, valóban érezte az ember a Fá-test erejét. De hogyan kell kezelni ezeket a képeket? Mindazonáltal ezek a Mester képei. És hogyan kell a vázlatokkal eljárni?

Mester: Ha kell, el lehet égetni a vázlatokat, semmi probléma. A Fá-helyreigazítás idején a Dáfá-tanítványok Fá-igazolása a legfontosabb.

Kérdés: És mi van a jól sikerült képekkel? Nem tudjuk, hogy felajánlhatunk-e nekik füstölőpálcikákat?

Mester: Ti egyszerűen, mint képeket őrizhetitek meg őket.

Kérdés: Mester, miután én ma hallottam az Ön magyarázatát, a gondolataim sokkal nyitottabbakká váltak [sokkal szélesebb körben váltak nyitottá]. Viszont arra gondolok, ha lehetne valamit írásba foglalni, mivel sokan, akik a művészet területén szintén nagyon sikeresek, nem jöttek el.

Mester: Várj, míg a Fá-alapelveket, amiket ma elmagyaráztam, feldolgoztam, aztán meglátjuk.

Kérdés: Korábban egyáltalán nem volt semmi ötletem, hogyan kellene a műalkotások létrehozásához vezető utat járnunk. Most tisztába jöttem velem. Nagyon örülök ennek.

Mester: Ez az a Fá, amit el akarok magyarázni ma nektek.

Kérdés: Még egy kérdés. Például én csak a nyugati festészetet tanultam, de nagyon szeretem a kínai festészetet. A festésnél a súlypontot helyezhetem-e az ábrázolásra és ne hagyjam magam a hagyományos kifejezésmódtól korlátozni?

Mester: A jó tulajdonságok összevegyítésére gondolsz a két iskolából. Úgy tűnik, korábban ez már ki lett próbálva egyes emberek által. Te is egyszer kipróbálhatod, de harmonikus kell legyen és természetesnek kell kinézzen. De miután kipróbáltad, talán észre fogod venni, hogy a nyugati és keleti festőkultúrák nem igazán hagyják összeleegyíteni magukat egymással.

Kérdés: Üdvözlöm Önt, Mester. A mi képeinken léteznek például szárnyas angyalok, ez a nyugati és keleti keveréke?

Mester: A Fá-helyreigazításnál léteznek úgy nyugati és keleti istenségek, mint különböző kinézetű istenségek is, akiknek a közreműködése teljesen pozitív. Teljesen azon múlik, mit akarsz megmutatni a képeden, vagyis mire van szükséged a kompozícióhoz. Például némely nyugati kinézetű istenségek szárnyakkal rendelkeznek és némelyek szárny nélküliek. Azon múlik, hogyan akarod te bemutatni őket a kompozíción keresztül. Én mondom nektek, az istenségek az alacsony szintek dimenzióiban tudták, hogy én jönni fogok és a Fá-t fogom terjeszteni, így a régi erők elrendezték, hogy ők arra gyakoroljanak befolyást, hogyan kellene terjesszem a Fá-t és milyen állapotban kellene legyen található a társadalom. Természetesen én nem csinálom aszerint, amit ők akarnak. Hogy milyen alakokkal igazítom én helyre a Fá-t a Fá-terjesztésnél, ez minden istenség számára egy nagyon nagy dolog. Hogy egy alakot határozzanak meg a számomra, az alacsony szinten levő buddhák és taók vitatkoztak akkoriban, és a taoizmus is ebből az okból kifolyólag jött létre. A taók azt akarták, hogy én egy taó alakját válasszam és a Fá-t a taókkal a Taó szempontjából terjesszem. De ők saját maguk is tudták, hogy a Taót csak egy egyedülálló személynek kell továbbadni. Ha csak egy egyedülálló személynek lesz továbbadva, hogyan lehetne hát minden élőlényt megváltani? Hogyan lehetne a Dáfá-t terjeszteni? Ez nem megy. Ezért ők is egy gondolatra jutottak, és alapítottak egy vallást a Földön, így

jött létre a taoizmus. Később a taoizmusban sok taó lett buddhaként, bódhiszattvaként besorolva, és a mennyben is ténylegesen keletkeztek taoista világok. Mivel ők azt akarták, hogy én egy taó alakját válasszam. És a buddhák oldalán is lettek feltételek teremtve azért, hogy én egy buddha alakját válasszam. Ők úgy vélik, hogy a Könyörületesség miatt én egy buddha alakját kellett válasszam, hiszen végül is minden élőlény meg kell legyen váltva. Mindenesetre én a Központi Birodalomban születtem újra. Ha én nyugaton születtem volna újra, a fehér emberek alakjával bíró istenségek is megteremtették volna a feltételeket, körülményeket. A buddhák és taók közötti viszály, civakodás a történelemben ebből az okból kifolyólag keletkezett. Miután én eldöntöttem, mit szeretnék, az alakról folyó vita felhagyott, megszűnt. Én szintén nem a régi erők elrendezése szerint cselekedtem.

Ezért minden istenség a mennyben megbeszéli egymással, ha valami történik a mennyben, mindegy milyen fajta istenségek ők. Hogy Jézus a Földre jött, hogy embereket váltson meg, szintén minden istenség által közösen lett egyeztetve, összehangolva, mivel a nagy események a Földön mozgást okozhatnak, idézhetnek elő a mennyben. Ha egy buddha a Fát akarja terjeszteni, az szintén nem megy, ha más istenségek nem értenek ezzel egyet. A viszály a buddhák és taók között, amelyet éppen említettem, már teljesen elmúlt, megszűnt, hiszen mióta meg lett hozva a döntés a Fát-terjesztés számára, nem is létezik többé semmi, amin veszekedjenek, vitatkozzanak. Minden újra rendben van.

Kérdés: A vízfestmény egy picikét hasonlóan néz ki, mint a kínai hagyományos festmény és szintén egy picikét, mint az olajfestmény. Némely művek, munkák vízfesték-technikával és a kínai hagyományos festéssel lesznek ...

Mester: A vízfestés tanulásánál az elemi készségek nyugatról valók, ezért a vízfestés a nyugati ábrázolási módhoz tartozik. Ami a festékeket önmagukban illeti, nem hagyják korlátozni magukat, akár egy akvarellképet festesz akár egy kínai hagyományos képet. Az sem probléma, ha te akvarellfestékekkel az olajfestészet stílusában (rendje és módja szerint) festesz egy képet. Az akvarellfestékeknel önmagukban nem létezik a nyugati vagy keleti ábrázolási mód kérdése. Vagyis, milyen festékeket vesz az ember, annak semmi köze ahhoz, mit fest és hogyan fest. A keleti és nyugati festészetnél nem csak a színerősségről van szó, ami a színeken keresztül van megmutatva. A belső értelem a két kultúrán keresztül van előtérbe hozva, bemutatva.

Sok ember megpróbálta már, hogy összeegyeztse a keleti festészetet a nyugatival, valójában ez senkinek sem sikerült. A kínai hagyományos festészetnél és a nyugati festészetnél nem csak az ábrázolási módról és a színek technikájáról van szó, a képek mögött az óriási népkultúrák (etnikai kultúrák) rejtőzködnek. Az összes készség egy kultúrában olyasmí, ami abból az össznépkultúrából kristályosodott ki. Valójában nem működhet, ha összeegyeztik egymással a keleti és nyugati festészetet, kivéve ha a keleti és nyugati kultúrák teljesen össze lesznek keverve egymással és valami elfajult, elkorcsosult dologgá válnának, aminek nincs többé semmilyen gyökere.

Kérdés: Szeretnék megfesteni a menny és a föld teremtését, nevezetesen a régi erők a világegyetemben el lettek távolítva és a jó – vagyis ha a mennyi rendszerek jobba váltak, a rossz le van taszítva. Ilyen jelenetknél legjobb lenne belerajzolni néhány istenséget? Vagy egyszerűen a színek változásán keresztül kellene legyenek ábrázolva? Legjobb lenne hozzáilleszteni valamit abból, amit a Mester éppen mondott?

Mester: Nem szabad absztrakt, elvont módon lefesteni őket. Feltétlenül kell létezzen egy fő tárgy, fő téma, amit ábrázolni akar az ember. Pontosan vissza kell térni újra a helyes útra.

Kérdés: Azokról az állatokról van szó a mennyben, amiket a Mester éppen megemlített, sárkányokról, fönixekről. Mint például a sárkányok, úgy, mint a sárkánynép és a vörös rosszindulatú, gonosz sárkányok, amelyeket a Mester a jingwenben említett „a vörös sárkányt megölni”, léteznek különbségek a sárkányoknál?

Mester: A sárkányoknak egyforma az alakjuk (külső megjelenésük). Léteznek azonban jó és rossz sárkányok is. Léteznek gonosz sárkányok, jó sárkányok és isteni sárkányok (sárkányistenségek). A sárkányok, amelyek normális módon a mennyországban vagy a buddha-világban láthatóak, mind arany sárkányok. Ők aranyszínű fényt sugároznak ki. Egyvalami tisztázva kell legyen: A sárkányoknak a keleti kultúrában szintén különböző színeik van. Némelyek egy fekete-fehér hal színeivel bírnak,

némelyek vörösek, némelyek sárgák vagy fehérek, olyanok is léteznek, amelyek feketék. Ők különbözőek. Mivel a sárkányok is különböző szintekről valók. Égi sárkányokra, földi sárkányokra és vízi sárkányokra vannak felosztva. A sárkány a nyugati kultúrában egyfajta gonosz állat a pokolban. Természetszerűleg, ha a kínaiak sárkányokról beszélnek, sok nyugati ember gondolja, hogy a sárkányok valamiféle rossz dolgok, nekik ilyen egy benyomásuk van. Tulajdonképpen ez a nyugati és keleti kultúra különbözőségén múlik. A sárkány, amire a nyugatiak gondolnak, úgy néz ki egy kicsit, mint egy sárkány feje, vékony nyaka van és egy vastag, kövér és nagy, hatalmas teste, mint a dinoszauruszoknak és van egy pár szárnya tollak nélkül. Ezenkívül ez a teremtmény, kreatúra az alacsony szintek egy élőlénye a nyugati emberek alakjával bíró istenségek rendszerében, tudniillik a sárkány a pokolban, a nyugati emberek alakjával bíró istenségek rendszerében, ő tud yin-tüzet (pokoli lángot) okádni, köpni. Véleményem szerint a korábbi emberek a fordításnál tulajdonképpen összetévesztették és sárkánynak nevezték ezt az állatot. Ez nem ugyanolyan, mint a sárkány Keleten. (A nyugati tanítványokat kérdezi:) Mondjátok csak, a nyugatiak fogalma, elképzelése a sárkányokról olyan, mint ahogyan elmondtam? (Válasz: Igen.)

Tulajdonképpen ez nem egy élőlény (ez nem ugyanaz a teremtmény). A nyugati mennyországokban normális módon nem létezik egy olyan sárkány sem, amiről Keleten beszélnek. Ő nem annak a rendszernek egy élőlénye, teremtménye. És a nyugati emberek alakjával bíró istenségek rendszerében, amellyel a fehér emberek társadalma kapcsolatban áll, beleértve a még alacsonyabb szintek dimenzióit, tehát ebben a rendszerben nem beszélnek sárkányokról, ilyen egy állat nem is fordul elő. Viszont az élőlények közül sok nem is létezik a keleti emberek alakjával bíró istenségek rendszerében. Nyugaton például létezett korábban a Földön egy fajta állat, testének alsó fele egy lóé volt és a testének a felső fele egy emberé. A keleti világok rendszerében ez viszont nem létezik. Ezért ez nem csak a kulturális különbségen múlik, hanem azon, hogy ez abban a rendszerben nem létezik.

Kérdés: Mester, én szeretnék feltenni egy kérdést. Én olajfestményeket festek, ha én szeretnék egy jó képet festeni, nagyon sok időre van szükségem. Gondolom, még nagyon sok elvégzendő projekt, tervezet létezik.

Mester: A Dáfá-tanítványok, akik szorgalmasan haladnak előre, mind nagyon elfoglaltak. A Fáhelyreigazítás idején tisztázni kell az igaz körülményeket és megmenteni az élőlényeket. Mint ahogyan én ma elmondtam nektek, azok közülünk, akiknek megvan ez a speciális képessége, szintén még létre kell hozzanak néhány képzőművészeti alkotást. Hogy létrehozzátok ezeket az alkotásokat, nagyon sok idő szükséges, ezt nagyon jól tudom. De ne aggódjatok, használjátok ki éppen az időt lehetőleg, amit kihasználhattok, hogy fessetek, azonban nem kell túl sokat tartson. Ti festetek a lehetőségeitek szerint. Ha van elég, akkor rendezünk egy kiállítást.

Kérdés: Mester, én szeretném megkérdezni, tehát a helyes arány szerint cselekedni, nos, már csak egy olyan picike idő van, ha én ezt csinálom, akkor nem tudom azt megcsinálni.

Mester: Igen. Akkor tervezzétek meg jól. Amit én csináltatok veletek, az nem csak valami mások számára, vagy hogy hátrahagyjuk a jövő embereknél, ez segítséget nyújt a saját művelésed számára is. Hiszen ti mind a társadalomnak ebben a környezetében éltek és szintén mind ki kell jöjjetek, jussatok ebből az időszakból. Ez azt is jelenti, a mai emberek nézetei már ilyenek lettek, ők mindannyian a nagy festékeskádban találhatóak. Azok közülünk, akiknek ilyen jártasságuk, készségük van, ezen a területen biztosan inkább befolyásolva lettek, mint a többiek. Akkor ti a folyamatban, amelyben a teremtés által újra visszatértek a helyes útra, nem azon vagytok, hogy megtisztítjátok magatokat? Nem azon vagytok, hogy megemeljétek magatokat a művészetben? Igen. Megváltoztatja önmagát alapjából és a nézet szempontjából, nem azon van az ember, hogy saját magát művelje?

Kérdés: Én láttam a Mestert tegnap a konferenciateremben a Fálun-t forgatni, nagyon megható volt. Ha én megfestem ezt a képet, úgy gondolom, a Mester a nyugati öltönyt viselte, az ábrázolás túl közvetlen vagy túl részletes?

Mester: Ezt meg lehet festeni, a nyugati öltönnel megy.

Kérdés: Mester, én két kérdést szeretnék feltenni. Az egyik, a mi Fálun Dáfá-nkban nagyon sok istenség van bevonva, olyan sok istenség létezik. Ha a tanítványok észre (sikeresen) művelték

magukat [befejezték a művelésüket], ők természetesen különböző buddhák, taók és istenségek. Nos, mi szeretnénk a gyakorlótársakat, akik jól művelték magukat, ábrázolni, talán némelyek már nagyon jól műveltek, akiket mind ábrázolhatjuk. De a Mester sok istenséget említett meg az igaz vallásokból, amelyekben hisznek, ezenkívül a buddhizmusban is nagyon sok jóra való istenség létezik. Ábrázolhatjuk őket?

Mester: Sokat közülük ábrázolhattok. Mondjuk csak úgy, az istenségeket, amelyek a buddhizmusban vannak megemlítve, tehát a buddhákat és bódhiszattvákat a buddhizmusban, amelyeket az emberek már ismernek, lehet ábrázolni. Lao-ce-nél, a taóknál, Jehova, Jézus és a szentséges Máriánál, mindez nem probléma. De semmi értelme, ha a Dáfá-tanítványok a Fá-igazoláskor olyan istenségeket ábrázolnak, akiknek semmi közük a Dáfá-hoz. Nekem nem szükséges sokat mondanom, mit kellene ti ábrázoljatok és hogyan ábrázoljátok őket.

Kérdés: Nekem van még egy kérdésem. Korábban a reneszánsz idejéből hátra lett hagyva néhány klasszikus mű, mint például „Az utolsó vacsora” stb. Én nagyon fényűzőnek találom ezeket. Remélem, hogy mi is jó alkotásokat, munkákat tudunk hátrahagyni, de a mi alkotásaink, műveink ugyanolyan formában kell legyenek, mint az övéké? Hiszen mi a Dáfá-t ábrázoljuk. De a szellem az ugyanaz. Mindenekelőtt egy jó kompozíció kell legyen, ehhez jön még a technika és az idő, ezenkívül létezik még sok feltétel, követelmény. Ezért úgy találom, ha mi egy ilyen projektet jól akarunk kivitelezni, nagyjában és egészében véve sok erőt kell kifejtsünk.

Mester: Az ötlet nagyon nagy. Ne aggódj, csináld lépésről lépésre. Ti a mostani lehetőségeitek szerint hozzátok létre a műveket. Ti pont a kezdet vagytok. Ha megvan a képességetek, akkor csináljátok meg. Ha ti nem viszitek véghez (ha nektek nem sikerül), az emberek a jövőben bizonyosan meg fogják csinálni. Az emberiség biztosan egy dicsőségteljes ragyogást fog létrehozni a Dáfá számára, mert a Dáfá egyszerűen túl sokat adott az emberiségnek! (taps)

Kérdés: Mester, én úgy találom, hogy a buddha-alak ruhái a kínai festészetben gazdagon vannak díszítve. Nagyon szépen vannak megfestve – nagyon szépen. De most nagyon egyszerűen vannak megfestve, nem találom szépnek őket.

Mester: A kiindulópont más. A megjelenés itt az embereknél éppen ilyen. A buddhák különböző időben a különböző korok embereinek különböző öltözeteket, ruhákat mutatnak meg. Az én Fátérjesztésem kezdeti idejében nagyon sok bódhiszattva jött, hogy meglátogasson engem, ti el sem tudjátok képzelni, mit viseltek ők. Tudjátok, hogy a lányok Kínában a kulturális forradalom idején legszívesebben sárgászöld katonai egyenruhát viseltek. (mindenki nevet) Így sárgászöld katonai egyenruhával jöttek. Csak arra gondolok, hogy a buddhák a világi emberek nézetei szerint különböző korszakokból fognak megmutatkozni. A buddha igazi kinézete valójában az [a kinézet] sárga lepellel és göndör kék hajjal. Természetesen az ókorban (ősi időkben) létező szobrászat és festészet különbözik bizonyos mértékben a mostani időszakétól. Akkoriban a buddhák képei tartalomgazdagok voltak, ez onnan is eredt, hogy az akkori emberek nézetének megfelelően lett bemutatva. Ha a Buddha valódi kinézetét látni lehet, természetesen lehet még látni a buddha-világot és a buddha-test fényét, ragyogását, ez egy különösen pompás és grandiózus megjelenés, jelenség. Az istenségek céllal (célirányosan) mutatkoznak meg az embereknek.

Kérdés: Amit most festünk, az nagyon egyszerű.

Mester: A buddháknak és bódhiszattváknak a Tang-dinasztiából való képeken egy pár ruhadarabbal és ékszerrel több van. Ha a festésnél a Tang-dinasztiából való képeket modellként szeretnétek venni, az is megy.

Kérdés: Én egy fél évet voltam a Louvre-ban. Hallottam az idegenvezetőt „Mona Lisa” képéről magyarázni. A korábbi istenségekről mesélt és azt mondta, hogy „Mona Lisa” a korábbi istenségek alakját jeleníti meg. Azt mondta, hogy az istenségek semmilyen ékszerrel sem viselnek. De ha én a Mester magyarázatát hallom, nem tudom többé megérteni.

Mester: Ezen a képen egy ember lett lerajzolva, nem egy istenség. Nem is olyan jó, úgy ahogyan az emberek mondják, az árnyékok ezen nagyon könnyörtelenek.

Kérdés: Az idegenvezető azt mondta, a korábbi nemeseket ábrázolja, jelképezi. Azt mondta, hogy a nemesek régebben nem viseltek semmilyen ékszert.

Mester: Ezek mind emberek szavai. Az idegenvezető magyarázata azonban nem megbízható. A mennyben sok istenség visel fülbevalót. A női istenségek a mennyben olyan ékszerdarabokat viselnek, mint fülbevalók, ezek Fá-eszközök is. Ami a nyugati alakokkal bíró istenségeket illeti, úgy tűnik, hogy az istenségek nagyon kevés ékszert viselnek. A bódhiszattváknak láthatólag valamivel több ékszerük van. Normális módon az istenségeknek mind van egy [nyak]láncuk. A bódhiszattváknak van még egy hosszú láncuk nagy gyöngyökkel [nagy gyöngyökből készült rózsafüzérük].

Kérdés: Mester, mit jelent „a repülő égi tünemények virágokat szórnak”? Még mostanáig sem tudom ezt [A mai napig sem tudom még ezt].

Mester: Csupán ha megváltók vannak a Földön, akik a Taót magyarázzák vagy ha egy nagyon nagy jótett van végrehajtva, akkor szórnak virágokat. Sok tanítvány látta, hogy minden alkalommal, mikor a Mester a Fát magyarázza, virágokat szórnak. (taps) Ők ezzel minden lényt sarkalni, ösztönözni akarnak, így virágokat szórnak a számotokra.

Kérdés: (fordítás) Én nem látom nagyon gyakran az istenségeket más dimenziókból, nem is látom őket tisztán. Hogyan tudhatnám, hogy én helyesen rajzoltam le őket? Ez egy nagy probléma. Mit kellene rajzolni a festésnél?

Mester: Normális módon tudjátok, körülbelül milyen öltözetet viselnek és megközelítőleg hogyan néznek ki. Ez már egy alap. A környezetetekben nagyon sok Dáfá-tanítvány létezik, akik különböző képeket láttak, te elmeséltetheted ezt velük. A festésnél automatikusan tudjátok, milyen a kompozíció és mi van ábrázolva.

Kérdés: Én szeretném, kérem, megkérdezni, a gyerekek festményeit (gyermekrajzokat) illetően, mivel a gyermekek a legtisztábbak, a legőszintébbek és legegyszerűbbek, ők még semmit sem értenek a technikából. Az ábrázolásmódjuknak, ahogyan ők a kezükkel rajzolnak, nagy a különbözősége a magas (fejlett) technikával készült művekhez képest, amiket mi akarunk?

Mester: Igen. Egy festő az pontosan egy festő. Egy gyermek az pontosan egy gyermek. Egy gyermek nem hasonlít egy festőre. Ha egy gyermek szívesen fest, egy a festőhöz vezető út kezdetén van (az út kezdetén van, hogy festővé váljon), ennek ellenére nem hasonlít egy festőhöz. Ha aztán továbbra sem tud jól festeni, folyton olyan valaki marad, aki nem tud festeni. Mindig létezik egy különbség azok között, akik tudnak festeni és azok között, akik nem tudnak festeni. Ezért a gyermekeknek tanulniuk kell, és azt, amit tanulnak, jól megtanulniuk. Olyasféle mai képek, amiket a felnőttek a gyermekek számára festettek, csupán attól fogva léteznek, miután a modern művészetek létrejöttek. A képregények (képeskönyvek) korábban csak gyermekek számára lettek rajzolva. A korábbiakról való képregények (képeskönyvek) szintén hagyományos módon lettek rajzolva.

Kérdés: Ha gyerekek szeretnének ábrázolni valamit a Dáfától és ezt közvetlen módon ábrázolják, adódnak problémák? Vagy csak az intézményesített (akadémikus) alkotásokat szabad bemutatni, amelyek bizonyos technikával vannak rajzolva?

Mester: Gyerekek gyakorolhatják a festést. A gyakorlásból származó képeket nem szabad sikeres alkotásokként venni. De az iskolai feladatokat a gyerekek festésoktatásában lehet az iskolában pályázatra vinni. A tanulók a Minghui-iskolában természetesen kell a Fát tanulják és a festésoktatásban ők természetesen a Dáfát vagy Dáfá-tanítványokat fognak festeni, ez csak a tanulásra és az iskolai feladatra szolgál. Én remélem viszont, hogy a gyerekeknek a művészetre való oktatásában minden iskolában megtanítták az elemi készségeket. Ha technika nélkül rajzolják az istenségeket, valójában az nem az istenségek kinézetének a eltorzítása? És ez [így van], ámbár ennél az ember egy jó szándékkal, motivációval rendelkezik. Másfelől nem szabad az istenségeket tetszés szerint, önkényesen lerajzolni, ez nem így van? Hogyan lehetne ábrázolni az istenségek méltóságát, szépségét és jóra valóságát, ha nem tud festeni? Természetesen a Dáfá-tanítványok lerajzolása nincs beleértve.

Ha a tanulók a Minghui-iskolában saját kezdeményezésre gyakorolni akarják a festést, az nem probléma. A jó képeket lehet a pályázatra vinni az iskolában. De úgy gondolom, hogy a valóban magas

színvonalú alkotások készségekkel kapcsolódnak össze. Különösen a kiállításokon kell legyen megmutatva az ortodox (hagyományos) szakmai színvonal.

Kérdés: A festményeken a Dáfá-tanítványok és a Mester Fá-helyreigazításáról való képek vannak ábrázolva, más dimenziók buddhái, taói és istenségei is vannak rajzolva. Mivel a régi világegyetem nem minden istensége vesz részt a Fá-helyreigazításban, lehet úgy érteni őket, hogy ők a Dáfá-tanítványok testeinek a megtestesülései más dimenziókban, amelyek a különböző dimenziókban részt vesznek a Fá-helyreigazításban?

Mester: Az nem úgy van, hogy nem minden istenség vesz részt ebben. A legtöbb istenség a világegyetemben nem vesz részt ebben. De a régi erők mellett létezik még egy része az istenségeknek, akik teljesen a Mester elvárása szerint pozitívan működnek együtt. Léteznek még mennyei katonák és mennyei tábornokok, akik a Fá-t őrzik. Nem úgy van, hogy egy istenség sem vesz részt ebben. Léteznek jóra való istenségek, akik részt vesznek ebben. Ti megfesthetitek őket. A Dáfá-tanítványok őszinte gondolatokkal működésbe, mozgásba hozhatják az isteni képességeket és Gong-ot, viszont nem könnyű, a saját isteni oldalt, amelyik készre művelte magát (befejezte a művelését), mozgásba hozni.

Kérdés: Ha a Dáfá-tanítványok más dimenziókban részt vesznek a Fá-helyreigazításban, ők is a buddhák, taók és istenségek alakjával bírnak. Nekik ugyanolyan az alakjuk, mint más buddháknak, taóknak és istenségeknek?

Mester: Nekik megvan ez az alakjuk. A Dáfá-tanítványok csak a hétköznapi embereknél igazolják a Fá-t, a rész túloldalt alapvetően mozdulatlan marad. Az őszinte gondolatok kibocsátásánál azonban mozgásba hozhatják az energiát a túloldalon. A Fá-igazolás alapvetően itt van csinálva a főtest által. Ha az őszinte gondolatok erősek, működésbe lehet hozni az energiát, Fá-eszközöket és isteni képességeket. Normális módon ez így van.

Kérdés: Akkor csak ülve maradhat ott?

Mester: Mivel nem megengedett, hogy saját maga mozogjon, ha nincs ott a főtest. Ha a főtest befejezte a művelését, azután a főtesttel együtt mozog. Ha ő a főtest nélkül saját kezdeményezésre mozog, ez nem azt jelenti, hogy neki saját magának van szava? Akkor ez nem egy másik élőlény lenne? Megy az, ha ő helyettesít téged, megfordítja a szerepkört, irányít téged? Az nem megy, ha minden, amit te kiműveltél, többé nem a tied (nem tartozik hozzád). Ezért úgy kell legyen, miután a főtest mindent bevégzett, hogy ő egy testet alkosson vele. Mondjuk hát úgy, ha a te karod magától mozog és nem hagyja magát többé általad ellenőrizni, még hozzád tartozik vagy nem? (mindenki nevet)

Kérdés: Hogyan lehet még tenni valamit, ha az oldal a túloldalon nem mozdul?

Mester: Azok, akik valóban tesznek valamit, ti vagytok – akik az embervilágban igazoljátok a Fá-t, vagyis ti itt őszinte gondolatokat bocsátotok ki és tisztázzátok az igaz körülményeket és megmentitek az embereket a világon. Ha neked erős őszinte gondolataid vannak, működésbe, mozgásba tudod hozni az energiádat. A különböző szinteken azok rendelkeznek az energiával, Fá-eszközökkel és gonggal, amelyek megfelelnek a szintjeiknek. Minél erősebbek az őszinte gondolatok, annál erősebb az energia, amit működésbe, mozgásba lehet hozni. Létezik néhány tanítvány, akinek az összelleme el tudja hagyni a héjat (porhüvelyt), vagyis a testet. Ők is közreműködnek a Fá-helyreigazításnál. Azok, akiknek az összelleme el tudja hagyni a testet, irányíthatják a készre művelt isteni testet.

Kérdés: A buddhizmusban nagyon sok kép létezik buddhákról, taókról és istenségekről. Vezetjük őket modellként?

Mester: Ezt lehet.

Kérdés: A fogalmazó írás egy elfajult, elkorcsosult írás. A feliratozást a festményeinkre szabályos stílusban (standard írásmódban) vagy kancellista (hivatalnoki) stílusban kell írjuk?

Mester: A fogalmazó írást abban az állapotban írják (használgják), amelyikben az ember negatív oldalát szabadjára engedik és főként a nézetektől hagyja irányítani magát. Én jónak találom, ha az

ember rendezetten ír. Az írás az istenségek által lett továbbadva az embereknek, így az ember tisztelettel is viseltetik az istenségekkel szemben. Én csak a Fá-elveket magyarázhatom el. Ha te úgy véled, hogy te éppen a fogalmazó írást szereted és hogy te pont a fogalmazó írást gyakoroltad, én most nem foglalkozok a világi emberekkel, de a Dáfá-tanítványok tisztességtudóak kell legyenek.

Kérdés: Mester, el tudná mondani a véleményét a Dunhuang-barlangokban levő falfestményekről?

Mester: Az ókorban (ősi időkben) eredetileg ott egy nagy templom volt. Az épületek mind szét lettek rombolva a háborúk által vagy az évek folyásával lepusztultak, megkoptak. A falfestmények a Tang-dinasztia előttől a Tang-dinasztia utánig lettek rajzolva. A festményeken néhány kép látható a mennyből, mivel ezek a buddhizmus virágkorában lettek lerajzolva. Sok ember hitt buddháknak vagy a vallásokban, ezért sok ember láthatott képeket a buddhákról és istenségekről. Az emberek lerajzolták őket, viszont a keleten létező festéstechnika csekély kiforrottsága által a perspektívák és a testi szerkezet viszonyában nem olyan érettek, kiforrottak és nem lettek olyan pontosan lerajzolva, mint a nyugati művészetben. Ha viszont az emberek kétezer évvel ezelőtt már ilyen technikát uraltak, a buddhizmusban és a kínai művészetben már megmutatkozhatott az ősrégi idők kultúrájának a ragyogása.

Kérdés: Mester, én csak szeretném megkérdezni, más régi civilizációknál, mint például az egyiptomi kultúránál és a maja kultúránál Dél-Amerikában, úgy tűnik, hogy ők nagyon erősen különböznek a buddháktól, taóktól és istenségektől, amelyeket mi ismerünk, léteztek ők valamikor?

Mester: Ezek a civilizációk már csak léteztek. Azok az emberek különböző istenségekben hittek, a legtöbbjük jóra való, erényes istenség volt.

Kérdés: Mester, mi van az isteni állatokkal a mennyben – a keletiekkel és hány Fá-eszközük van a keleti istenségeknek megközelítőleg?

Mester: Ó! Szinte úgy néz ki, mintha azt kérdeznéd, hány részecske létezik a világegyetemben. Egyszerűen túl sok létezik, nagyon sok. Minden istenségnek megvan a Fá-eszköze sőt nem csak egy. Azok, akik a művelés által jutottak fel, náluk a Fá-eszköz a művelésükkel keletkezik, például a rizstálacska, a fahal [kínai hangszer], amit gyakran használnak szerzetesek és a gyöngyből készült rózsafüzér, amit ők a kántálásnál használnak, a taók varkocsa és kardja stb.. Az emberek művelésével ezek mind Fá-eszközökké válhatnak. A szerzetesek egy gyöngyből készült rózsafüzért tartanak a kezükben, ők ezt minden nap az ujjaik között morzsolgatják a kántálás közben, a szintjeik emelkedésével a kezük energiája is erősebb. Ha ők újra és újra az ujjaik között morzsolgatják ezeket, az energia nagyon bőséges lesz bennük és a gyöngyszemek lénye máris megváltozott. Miután később készre művelte magát (befejezte a művelését), mindegyik gyöngyszem egy Fá-eszköz és az egész gyöngyfüzér ugyancsak egy Fá-eszköz. Azoknál, akik magas szinteken vannak, mindegyik gyöngy olyan, mint egy világ, ebben létezik minden. Különböző tárgyak mind Fá-eszközökké válhatnak. A Dáfá-tanítványok Fá-igazolásánál, ha te cikkeket írsz, hogy igazold a Fá-t, akkor a ceruza, amit te minden nap használsz, gongot és erényt hordoz magával, talán a ceruzád később egy Fá-eszközzé válik. A tárgyak, amiket a művelők használnak, mind Fá-eszközökké válhatnak, mihelyt gongot és erényt hordanak magukkal, beleértve az ecsetet a festéshez, amit ti a Fá-igazolásnál használtatok.

Kérdés: Mester, nekem a szobrászatról van egy kérdésem. Tehát a szobrászati alkotások (szoborművek) Görögországból és Rómából nagyon szabatosan, precízen néznek ki. De ha én megnézem a buddha-képeket (buddha-szobrokat) Kínában a Tang-dinasztiából, akkor még meghatóbbnak is találom őket. Én úgy találom, hogy az arányok nem zavarják meg az emberek tiszteletét az istenségekkel szemben.

Mester: Igen, valóban. A buddhák és az istenségek képein (képmásain, szobrain) a buddhák és istenségek Fá-testei vannak, természetesen ezek másmilyenek, mint a szokványos képek (szobrok), ezért ezek megindíthatják, megérinthetik az embereket. Amit éppen elmondtam, pontosan erre vonatkozik. A kínaiak a szívállapot (lelkiállapot) kifejezésére fektetnek hangsúlyt és a nyugati emberek a külső pontos ábrázolására fektetnek hangsúlyt. Ez egy különböző út és mód, mindkettő felajzhatja az embereket. Az ok, hogy Keleten az istenségek a képeken a meghatottsághoz juttathatják az embereket, abban rejlik, hogy ők az istenségeket ábrázolták, ha ezek hétköznapi emberek lennének,

nem lenne úgy. Az istenségek a nyugati festményeken ugyanúgy felkeltik (kiváltják) az emberek tiszteletét. De, ha a nyugati festményeken hétköznapi emberek vannak ábrázolva, az emberek nem lesznek meghatva a megtekintésüknél. Ha a kínai festészet és szobrászat technikája szintén olyan kiforrott és precíz lett volna, mint a nyugatié, akkor nem érinthették volna meg még inkább az embereket és nem lettek volna még élethűbbek? Kiforrotlan és nem tökéletes (tökéletlen) műveket, alkotásokat nem szabad rendben levőnek tartani, [azért] mert az istenségek hatnak ezekben. Egy tökéletes mű, ehhez jön még az istenség, csupán akkor még szentségesebb ez.

Kérdés: Ez azt jelenti, hogy mi meg kellene tanuljuk a technikát?

Mester: Amire én gondolok, nem csak a technika. Én úgy vélem, hogy az ortodox (hagyományos) festésmód szerint kell festeni és lehetőleg tökéletesíteni kell a művészetet. Úgy ez egy emelkedés saját maga számára és a tisztelet az istenségekkel szemben.

Kérdés: (fordítás) Amit kérdezni szeretnék, én számítógépes tervezéssel foglalkozom és gyakran keresek ki közelképeket, például Dáfá-tanítványok vagy hétköznapi emberek közelképeit kereshetném ki. Én igazán szeretném tudni, egy mű létrehozásánál lehet egy ember arcát közelképnek venni? Nem tudom, hogy ez jó-e és mi a mérce.

Mester: Ez megy. Nem csak közelképként, hanem az egész embert lehet modellként használni. De egy helyes mérce kell létezzen a szépség számára, ez nem olyasmi, ami az emberi meglátásból származik.

Kérdés: Tanár, a gyakorlóknak Kínában ezen a területen jobb képességeik vannak, mint nekünk, tudniillik nekik egy jobb kiképzésük volt. Tehetnek ők valamit? Vagyis, a gyakorlóknak Kínában tulajdonképpen sok alkotásuk kellene legyen, amelyik jobb a mienknél.

Mester: Nekünk nem szükséges most reményt helyeznünk a szárazföldi Kína tanulóiba. Ez most pontosan a szárazföldi Kínán kívül élő tanítványok által lesz megcsinálva, akik rendelkeznek szakmai készségekkel, jártassággal ezen a területen. Természetesen nem nehéz, akár ezer Dáfá-tanítványt találni a szárazföldi Kínában, akik nagyon jól tudnak festeni. De ott most a gonosz üldözés megy végbe.

Kérdés: Amit én kérdezni szeretnék, mi az összefüggés a mostani mozifilmek, televízióadások, a festészet és a hagyományos festészet között?

Mester: Nem létezik semmi, ami elszakadhatna az idő áramlásának befolyásától, ezért én úgy találom, hogy a figurák (szereplők, karakterek) némely rajzfilmeknél nagyon undorítóan, csúnyán vannak megrajzolva. Némely figurák, amelyek a jóságot kellene ábrázolják, szintén nem jóságosak, az alak valójában nagyon gonoszul néz ki. Amit én ma nektek elmagyaráztam, nevezetesen az, hogy ti őszinte gondolatokkal, jószívúséggel és ortodox, hagyományos képességekkel újra vissza kell térjete az emberek útjára. Miközben a Dáfá-tanítványok egy utat egyengetnek a világi emberek számára, ők először is újra meg kell találják az őszinte gondolatokat a művészetben.

Kérdés: Mester, én szeretném megkérdezni, milyen összefüggés létezik a művek festészet általi és zeneszerzés általi létrehozása között?

Mester: Mind őszinte gondolatokkal kell legyenek létrehozva. Azoknak, akik zenét szereznek, már éppen elmagyaráztam ezt. Én pontosan elmagyaráztam ezt, úgyhogy itt nem magyarázom el többé. Néhány órán keresztül magyaráztam el nekik.

Kérdés: Mester, a Könyörületességet, amelyikről Ön beszélt, én nem szeretném egy túl nagy képen keresztül ábrázolni.

Mester: Akkor az is nagyon jó, kis témákat ábrázolni, ez mind megy. Ha te úgy véled, hogy te egyszerűen egy kis dolgot szeretnél ábrázolni és nincs szükséged egy nagy képre, úgy te egy nagyon kis képet csinálsz, ez mind megy.

Kérdés: Mester, hogyan néznek ki a mennyei sárkányoknak a Fát őrző istenségei a nyolc csoportból?

Mester : A mennyei sárkányoknak a Fát őrző istenségei a nyolc csoportból, ez a kifejezés Sákjamunitól származik, tulajdonképpen ő a nyolc csoportból való élőlényekre gondolt ezzel, nevezetesen az élőlényekre és intelligens lényekre a nyolc csoportból. Amit én elrendeztem a

számotokra, azok a mennyei katonák és a mennyei tábornokok, akik a Fát őrzik, ehhez jönnek még sárkányok, ez a két csoport az. Természetesen léteznek némely egyedi Dáfá-tanítványok, akiknél más körülmények között van őrizve a Fá. A többi csoport Fát őrző istenségeiről nem lehet pontosan beszélni, mert ezeknek a csoportoknak az élőlényei még a Fá-helyreigazításnál vannak, hogy őket meg lehet-e tartani, hogy ők át fognak-e jutni, a Fá-helyreigazítás után kell megnézni.

Mester: Te már többször felemelted a kezed.

Kérdés: Csak azt szeretném mondani, én úgy találom, hogy nagyon sok téma létezik a mi Dáfá-nknál. Mindezen évek után, a Dáfá eget és földet megrázott.

Mester: Úgy van.

Kérdés: Ezért mindig nagyon izgatott vagyok, én észrevettem, hogy nálunk a Dáfá-ban egyszerűen olyan sok téma létezik, ezek magukkal ragadóak. Dáfá-tanítványként és művészként megvan ez a kötelességünk, hogy végrehajtsuk, teljesítsük azt, amit nekünk tennünk kell. Ha mi viszont valóban festeni akarunk valamit, természetesen úgy találjuk, hogy sok nehézség adódik. A Mester mai magyarázata folytán, mi észrevettük, hogy valószínűleg megtalálhatjuk sok problémára a megoldást. Én szeretnék egy konkrét kérdést feltenni, felvetni, nevezetesen, én remélem, hogy a kiállításaink szervezői nagyjában és egészében véve egy kicsit koordinálnak, ha egy nagy témáról van szó. Hiszen sok téma létezik, amiket mi a koncepciónál (az elgondolásunkban) szeretnénk megfesteni. Ez szintén nagyon fontos.

Mester: A koordináció, amit megemlítetél, nagyon fontos. Némelyeknél közülünk a gondolatmenet nyitott, ők feljegyezhetnek néhány elképzelést, fogalmazványt és odaadhatják azoknak, akik rendelkeznek a festéshez való képességgel. Akkor pillanatnyilag nem szükséges kigondolnod egy koncepciót. Ha ezt megcsináljátok, az szintén nagyon jó.

Kérdés: A Dáfá-tanítványaink közül némelyeknek nagyon jó koncepcióik és szintén nagyon jó ötleteik vannak, de nem uralnak egy jó technikát. Például a Dáfá-tanítványok, akik rádióadásokkal, televízióadásokkal foglalkoznak, mi közös használatra rendelkezésre bocsátottuk az információinkat, anyagainkat, koncepcióinkat és technikáinkat. Különösen a nagy és fontos projekteknél, tervezeteknél kell legyen garantálva a jó minőség. Hiszen a Dáfá-tanítványaink első kiállítására mi fel kell valamit mutassunk, ami valóban a Dáfá-tanítványok színvonalát képviseli. Így én azt gondolom, a nagy, valamint a kis alkotások mind nagyon jók, azonban a nagy művek nehezen állíthatók ki (a nagy műveket nehéz létrehozni a kiállításra). Nekem például nagyon jó koncepcióim, elgondolásaim vannak, úgy találom, hogy a technikánál szintén elérhetek egy bizonyos színvonalat, de megjegyzem, hogy én sok dolgot nem láthatok vagy nem tudom, hogyan kellene megfessek őket. Ez egy összefoglalás.

Mester: Helyes, egyszerűen így. Ti kikereshettek két személyt, akik felelősek a vázlatért, tervezetért. Ők kiadják a tervezetet és aki festeni tud, az fest. Így a koncepcióra fordított időt valamelyest meg lehet takarítani. Egy nagyon durva, elnagyolt koncepció már elégséges, mivel ti mindannyian rendelkeztek a technikával. Ha megvan a képessége, már meg lehet csinálni. Én nagyon építőnek, konstruktívnek tartom ezt az ötletet.

Úgy gondolom, csak ennyit beszélek. Ami még fennmarad, az a konkrétum, akkor lássátok csak, hogyan tervezitek el helyesen ezt a dolgot és hogyan teremtitek meg a Dáfá-tanítványok útját. Mivel minden, amit ti ma csináltok, rendkívül fontos. Ha ti ezt jól csináltátok, meg lesz tanulva az emberiség által; ha ti ezt nem csináltátok jól, szintén meg lesz tanulva az emberiség által. Ezért a Dáfá-tanítványok feltétlenül jól kell csinálják ezt. Ha ti ezt nem csináltátok jól, akkor a helytelen alkotások nem is szabad legyenek bemutatva, mert ezeknek befolyásuk van az emberiségre. Ezért nem csak, hogy az ortodox, hagyományos úton és módon kell legyen ez csinálva, hanem szintén a jót, a könyörületeset kell ábrázolni, a Dáfá-t és az istenségeket magasztalni, egyidejűleg ti a színvonalatokat is meg kell mutassátok, vagyis az ortodox, hagyományos színvonalat. (taps)

Li Hongzhi

2003.07.21, Washington, D.C.

Nyilvánosságra hozva a minghui.de honlapon: 2003.09.15

A fordítás az alábbi német változat alapján készült :

Fa-Erklärung auf dem Treffen zum Thema Erschaffung von bildender Kunst (*Letzte Änderung am 07.06.2006*)

<http://www.minghui.de/data/jingwen/0/jw44.html>

Megjegyzés: Ennek a cikknek a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a Fálun Gong és a Zhuán Fálun című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetőek:

<http://www.falundafa.org/hungarian/web-content/books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat eszközölünk a fordításon a minél jobb szöveghűség és érthetőség érdekében